

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Sequuntur quindecim privilegia ejusdem sanctissimæ Viginis, singula per
decem titulos amplificata & declarata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

SVMMA PRIVI-

legiorum Beatissimæ MARIÆ
Virginis.

Ultra privilegia supra explicata, haud credo in-
gratum fore deuoto Virginis clienti, si pro maiori
paternæ huius complemento præfata privilegia in am-
plio rem distribuero numerum, quod tamen breuiter
iuxta modum sequentem præstabo.

Primum Privilegium.

PRÆDESTINATIO MARIÆ.

- I. Prædestinata creaturarum primogenita.
- II. In eodem signo cum Christo esto cum subordi-
natione sui ad ipsum.
- III. Prædestinata ad similitudinem Patris.
- IV. Ad Maternitatem Filij.
- V. Ad communicationem Spiritus sancti.
- VI. Prædestinata Regina.
- VII. Finis proximus & subordinatus Vniuersi.
- VIII. Causa.
- IX. Motiuum.
- X. Signum nostræ prædestinationis.

c 3 De-

OMNIBUS
DEI
MARIÆ
O.V.

Declaratio.

I.

Prædestinata primogenita creaturarum.

S. Bernard. **I**D affirmat & attestatur S. Bernardinus dicitur
Tom 2. ser. **I**ante omnes creaturas in mente Dei prædestina-
51. art 3. c. 4 Quod affirmat S. M. Ecclesia: Elegit tamquam
Ecles. 17 eam, prælegit, id est, ante omnes creaturas elegit
officio B. V. fundamentum habet in Diuino Oraculo: Egit ea
Ecles. c. *simi* prodiit primogenita ante omnes creaturas
24 ipsa loquitur Virgo in æterna mente Dei
S. Bernard. fui ante omnes creaturas, & Ratio, secundum
din Tom. 1. sanctum Doctorem, est, quia inter puras crea-
serm. 61. c. **V**irgo est prima in propria excellentia: Est
9. fol. 516. **m**um purum creatum, id est, summum bonum
 Christum: ergo etiam prima erit in propria præ-
 tione, ergo est privilegium B. Virginis debitum
 primogenita filia post Christum in prædesti-
 Dei.

II.

In eodem signo cum Christo est o cum generatione sui ad ipsum.

Cater. de **I**dque asseruit Ambrosius Caterius singulari
Concept. **T**or prærogatiuarum & privilegiorum sanctissimæ
B. V. lib. 1. **g**inis: Est ab æterno prædestinatus Iesus, ac cum
fol. 17. **t**um quia fuit prædestinatus, non tanquam beatus
 taxat; sed tanquam *Filius hominū*, nempe, filius
 nis; tum quia nostræ redemptionis executione
Matre, & fuit vnita cum Matre, tanquam carnalis
 palis cum instrumentali; ergo conueniens factum
 etiam vnirent in eadem prædestinatione.

III.

Prædestinata ad similitudinem Patris.

Et hæc est dignitas serenissima Virginis quasi immensa, *Carthus. 1.* inquit *Carthusianus*, quod eundem cum Patre habeat *art. 20. &* Filium naturalem; enim uerò quemadmodum ab æter- no Patre æternus *Genus Verbum increatum ut Crea-* tus; ita B. Virgo in tempore *concepit Verbum Incar-* natum ut *Saluatorem*. Præterea similitudo Matris tempo- ralis cum Patre æterno consistit in hoc, quod sicut Pater per propriam cognitionem in suo fecundissimo ac pu- rissimo corde generauit Verbum; ita Mater Dei cogno- scendo proprium nihilum ut ipsamet attestatur dicens: *quia respexit humilitatem, id est, nihilitatem meam, in* utero suo fecundissimo ac purissimo concipit Christū.

IV.

Ad Maternitatem Filii.

Maria prædestinata fuit, ut Deum ipsum hominem pro- crearet, ut esset Mater Dei, qui fieret homo in virginali suo utero, ut qui est *consubstantialis & Matri*, ait S. Leo Papa, nimirum, ut is, qui eiusdem erat Naturæ cum Patre, esset eiusdem naturæ humanæ cum Matre.

S. Bernar-
din. Tom. 2
serm. 51. a.
3. c. 4.
S. Leo episc.
13. ad Pul-
cher.

V.

Ad communicationem Spiritus sancti.

Tres enim sunt communicationes trium Diuinarum Personarum: prima est Patris æterni ad Filium per viam generationis: secunda Patris & Filii simul ad Spiritū sanctum per viam spirationis: tertia Spiritus sancti *ad extra* ad humanitatem Christi, & ad sanctissimam Matrem per viam infinitæ quasi cōmunications gratiæ; vnde Chri- stus

OMNIBUS
DEUS
IN
OMNIBUS

Ex Caiet.

stus & B. Virgo tunquam Caput & Collum in membra Sanctæ Ecclesiæ, in eis profertur quas è corde haulere Spiritus sancti.

VI.

Prædestinata Regina.

§. Tho. su-
per Salut.
Angel.
S. Bern.
Tom 1. ser.
52. art. 3. c.
2.

Quia Mater Domini Domina & Mater Regi-
terque prædestinata est, ipsa etiam ad idem
est Dominium, & ut notat S. Bernardus, mater
est, quod sit electa Mater Dei, quam totius Vni-
gina; quia hoc dependet ab illo tanquam ramus à
propterea potius dicimus: Mater Dei, quam De-
di vel vniuersi. Quod enim Maria Virgo sit
Regina huius Mundi, supponit aliud, quod primo
electa & consecrata in Matrem Dei.

VII.

*Finis proximus & subordinatus
Vniuersi.*

S. Bern.
serm. 2. de
pent.

Etenim, ut bene asserit S. Bernardus, Ob hanc
per hanc totus mundus factus est, propter Mariam
propter gloriam Mariæ post Christum Deus creauit
omnia, quia, ut supra dictum fuit, B. Virgo est
bonum post Christum, igitur per se appetenda, &
propter ipsam.

VIII.

Causa.

Meritoria de congruo prædestinatorum. Vni-
uerisima Virgo ab Ecclesia dicitur Mater electo-
rum prædestinatorum, quemadmodum Christus
Pater electorum de condigno. Præterea est causa
predestinatorum, quia sicut de Christo probant Theologi
Pater æternus eos prædestinauerit, quos a Christi-

videt proponendos, quando dixit ei: Postula à me, & da-
bo tibi gentem, &c. Hoc idem cum proportione sua
dicitur potest de B. Virgine, videlicet, eam concurrisse ad
praestit nationem electorum, offerendo Filium, appli-
cando propria merita, & pro iis intercedo & orando.

IX.

Motivum.

Populum istum formavi mihi. laudem meam narrabit. *Isai. 43.*
Creavit, inquit Deus, magnum hunc populum electum
praedestinatorum ad finem laudis & gloriae meae, & non
solum gloriae meae, in quantum Deus sum; verum etiam
in quantum homo sum & filius hominis, nempe, Virgi-
nis; ergo ad gloriam Christi, pariter & Virginis.

X.

Signum nostrae praedestinationis.

Quia causa est signum à priori effectus: ergo
cum Virgo sit causa nostrae praedestinationis, signum
quoque erit, ac proinde devotus Virginis cliens & famu-
lus, qui eam ut causam praedestinationis suae suscipit, ut
signum quoque eandem suscipiet. Quapropter a quo *Germ. Pa-*
triarca devotionem erga B. Virgi- *triarcb.*
nem comparat respiratori corporis, quae simul est cau- *serm. de*
sa & signum vitae corporalis, ita devotio erga B. Virgi- *Deipara.*
nem est causa & signum spiritualis vitae. Et hic est
seculus illorum verborum Spiritus sancti: *Qui me invene-*
rit, inveniet vitam, qui me inuenerit, ait sanctissima Ma-
ter, per verum affectum devotionis, inueniet etiam vi-
ram gratiae & gloriae, sum enim causa & signum istius
vitz.

Hoc idem confirmat S. Bonaventura, cum ait: *Qui D. Bona. in*
profer pretium pro liberandis, debet conferre beneficium specul. c. 6.
liberatis. eadem Virgo, quae proferit sanguinem Christi,
nostrae salutis pretium, curare debet, ut talis redemptio-
nis sequatur effectus, idque mediâ devotione, quam quis
ha-

QVST
DE RES
O V

habet erga eam: ergò deuotio erga B. Virginem
genum prædestinationis nostræ.

Secundum Priuilegium.

Maternitas Dei.

- I. *Maria vera Mater Dei.*
- II. *Mater naturalis.*
- III. *Mater digna.*
- IV. *Virgo & Mater.*
- V. *Causa instrumentaria vnionis personæ*
- VI. *Maria non Dei para solum, sed Dei para*
non in se, sed in Christo.
- VII. *Non solum Deifica in Christo, sed et*
ipso honorata pro superioritate
- VIII. *Maria affinis & Consanguinea Dei.*
- IX. *Comparentalis Deo Patri.*
- X. *Hospitium sanctissimæ Trinitatis.*

Declaratio.

I.

Maria vera Mater Dei.

Conc. Eph.
Can. 1.
Tom. 1.
Conc. 17.
3. p. 9. 35.
art. 4.

Est ueritas Fidei definita in Concilio Ephesano
nimirum, *Dei para, Dei genitrix, Mater Dei.*
Et Ratio, secundum Doctorem Angelicum,
concepit & peperit hominem Christum, qui
Deus per hypostaticam Verbi vnionem.

II.

Mater naturalis

Quia conceptio Christi est naturalis, quantum ad 3 p. 2. 33. A. substantiam, cum pro materia habuerit naturalem Virginis sanguinem; sed est miraculosa quod ad modum, quia a virtute Spiritus sancti contigit: quemadmodum (& est exemplum S. Thomae) potentia visiva miraculose restituta caeco naturalis est, quod ad substantiam; Supernaturalis vero quo ad modum.

Ex hac connaturalitate colligit S. Bernardus, sanctissimam Virginem necessario eleuandam fuisse ad aequalitatem quandam Diuinam per quandam quasi infinitatem perfectionum & gratiarum, & hoc apportat exemplum sicuti ferrum, ut fiat causa naturalis alterius ignis, necesse est, & ipsum fiat ignis seu ignitum, ita beatissima Virgo necessario fieri debuit, quasi Diuina, ut esset causa naturalis Filii Diuini, Filii Dei.

S. Bern.
Tom. 1.
Conc. 61. &
1. cap. 12.

ONST
DERST
...
O V

III.

Mater digna.

Privilegium est ac titulus, quae ei attribuit S. Ecclesia: *Eccles. in Tula fuisse digna portare Regem caelorum & Dominum, offic. de quo titulo veluti compendio Sanct. Ambrosius Concept. comprehendit caeteras omnes Virginis gratias: Quid & Natiuitatem in singulis moror, digna fuit, & hoc sufficit, S. Ambros. nec aliud dicendum occurrit, ex qua filius Dei lib. 2. de uenerunt. Et secundum Sanct. Bonauenturam id de off. intelligitur de dignitate congruitatis, non condignitatis, quia dispositio gratiae, cum sit inferioris ordinis, condigna esse nequit & aequalis dignitati Maternitatis spectantis ad ordinem superiorem vnionis hypostaticae.*

IV. Virg.

IV:

Virgo & Mater.

Origen.
Hom. 1. ex
10. tom. 3.

Quia Filius eius *Deus est, & Homo*: nec potest
uti argumentantur sacri Doctores, talis Filius, nec
Deus & Homo aliam habere Matrem, quam
Mater & Virgo est; nec talis Mater alium poterat
filium nisi eum, qui *Deus Homo* erat: Vnde
Origenes, *O digna digni, immaculata sancti,*
unica unici, dignissima Mater dignissimi Filii,
immaculata Filii sanctissimi, & sicut est vna &
Filius absque alio simili, ita est vna & vnica Ma-
que pari.

V.

*Causa instrumentalis vni:onis hypostatice
seu personalis.*

Elych tom.
7 BB. PP.
Homel. 2.
de B. V.
Suarez.
tom. 1 disp.
10. sect. 1.
Conc. To-
let.

Etenim, quamvis hoc priuilegium non foret
rium B. Virgini, ad hoc, vt esset vera Mater Christi
ominus attribuitur ei ad maiorem excellentiam
dum Elychium, vadè Virginem sanctissimam
Instrumentum Incarnationis, quia non concu-
xat tanquam instrumentum Spiritus sancti ad for-
nem corporis Christi, verum etiam ad produc-
vni:onis personalis, neque contra hoc facit
Tolerantum asserendo: *Vnio hypostatice soli Deo
da est*, id enim solum intelligendum est, vni:onis
staticam tribuendam esse soli Deo, tanquam prin-
cipali, cum quo simul stat, quod Virgo concu-
lum tanquam instrumentum.

VI.

*Maria non Deipara duntaxat, sed etiam
fica, non in se, sed in Christo.
Esse Deificam in Christo est priuilegium Virgini*

Primum, pars enim substantia Virginis effecta est corpus Christi, quod Verbo hypostaticè unitum est. Quamobrem, iuxta S. Bernardinum, pars carnis & sanguinis Virginis assumpta est à Verbo, non in Virgine; sed in Christo, ut dictum est. Et in hac veritate fundati Doctores sacri Matrem sanctissimam vocant Deificam, nempe Deum factam in Christo, imò Carthusianus non duoties eam appellat Deificam & Diuinam, verum etiam Deificatissimam & Diuinissimam & Nazianzenus, Deum habitam. Præ reliquis verò Gerson ei attribuit ipsum et nomen Deæ: O Amatricè & amatam Deam nostram, quod intelligendum est eo in sensu, quo Psalmista de personis in excellenti sanctitatis gradu constitutis loquitur dicens: Ego dixi Dii estis, & filii excelsi omnes, nempe exaltati super communem statum hominum.

S. Bern. à-
pud Car-
thuf. c. 3.
art. 15. de
B. V.
Carthuf.
lib. 1. art.
16. & c. lib.
2. art. 7. de
B. V.
Nazianz.
in Tragœ-
dia.
Gerson.
tom. 2. ser.
de S. Bern.

VII.

Non solum Deifica in Christo, verum etiam ab ipso honorata pio Superioritatis respectu.

Sanctissima Mater honorata fuit à Christo, quasi Superior, veluti loquuntur sacri Doctores: vnde secundum S. Bernardinum, quemadmodum hæc propositio veræ: Diuino imperio omnia famulantur & Virgo; ita & hæc alia verò conformis est: Virginis imperio omnia famulantur & Deus. Ratio est, quia aliqua superioritas est proprietatis necessariò connexa cum Maternitate, licet subiectio cum filiatione, & sicut Diuinitas non impedit, quò minus Christus sit filius; ita neque impedit, quò minus se tractari permittet tanquam subiectum & subditum, iuxta Diuinum Oraculū: Et erat subditus illi. Quæ proptet S. Petrus Damianus rogat B. Virginem dicens: Ora pro nobis Patrem & iube natum.

Tom. 1. ser.
16. a. 1. c. 6.
Pet. Da-
mia. de
Nat. B. V.

VIII.

Maria affinis & Consanguinea Dei.

Quia fuit consanguinea & in primo gradu parentelæ

Omnis
Deus
est
in
Christo

cum Christo in quantum homo est, & affinis & in
gradu affinitatis cum Christo in quantum Deus
uti asserit & contestatur Caietanus, cum ait: *Ma-*
tas Virginis fundauit affinitatem cum Deo, quod
q. 10. a. 24. Diuinitatis propria operatione ac naturali utroque
concepit ac peperit hominem illum, qui erat Deus

IX.

Comparentalis Patri.

Carthus. Hunc titulum & priuilegium ei attribuit. *Car-*
de B. V. art. nus: *Mater Filii Dei, inquit, est comparentalis Deo*
9. scilicet, eundem filium cum Deo habet. loquitur
Orig. in nes explanat exemplo vocis: Sicut verbum *9. VI.*
Matth. non diuiditur in audientibus, sed totum est in *VI.*
Hom. 1. Verbum unigenitum ubique totum est, & in *VI.*
terra & apud Patrem & in Virgine, & in partu
uiditur; ergo cum fundamento affirmari potest
etissimam Virginem esse comparentalem Patri.

X.

Hospitium sanctissime Trinitatis.

Efychius Postquam Efychius Hierosolymitanus in *Q*
Hom. 2. de tione Beatissimæ Virginis cum arca Noë *VI.*
B. V. BB. multas ac varias prerogatiuas illius tanquam *VI.*
PP. quæ excellentiori modo competebant Virginitati *VI.*
Isido. apud figurato, concludit dicens: Illa, nimirum, *VI.*
Carthus. tres conignationis & mansiones habebat. Hac *VI.*
de B. V. uersam Trinitatis plenitudinem: quandoquidem *VI.*
trinitas sanctus adueniebat atque hospitabatur, & *VI.*
umbrabat, & Filius utero gestatus inhabitabat
idem significare voluit. Archangelus Gabriel
dixit: Spiritus sanctus superueniet in te, ecce Spiritus
cum; & virtus altissimi obumbrabit tibi, ecce
& quod nascetur ex te Sanctum vocabitur Filius Dei
filium, qui nouem mensium spatio in utero eius
in corporaliter habitauit.

Tertium Privilegium.

PURITAS
MARIÆ.

- I. Præservata à peccato originali.
- II. Acceleratus in ea rationis usus.
- III. Libera à peccato actuali.
- IV. Libera à potentia.
- V. Sine fomite.
- VI. Sine deordinatione passionum.
- VII. Sine tentationibus.
- VIII. Purior Angelis.
- IX. Præmicaria seu vexillifera Virginum.
- X. Purissima in se & in aliis

Declaratio.

I.

Præservata à peccato originali.

Quia magna profecto cacophonia & dissonantia est, inquit Catinus inter hos duos terminos, esse Matrem Dei, & esse sub ira Dei, & tamen in Conceptione sua non fuisse actualis Mater Dei, et tamen prædestinata & futura Dei Mater, & Mater futura Dei toto & omni tempore debet esse honorata, quia ignominia antecedens sequitur eam, etiam pro eo tempore, quo Mater est, in quo non tantum est ignominia esse, sed etiam fuisse in peccato & sub ira Dei, esto tali culpæ unico duntaxat temporis momento fuisse obnoxia.

Catar. lib. de pecc. orig. & de Concept. B.V. Ibidem.

Ex alia parte, veluti argumentatur Anselmus, est maxima consonantia & decentia inter hos alios duos terminos, Summa dignitas Matris & summa puritas; Virginali ergo hæc summa puritas ab omni peccato etiam originali remotissima post Christum attribuenda est B. Virgini, orig. c. 18.

nam

OYSTI
DERST
O V

*S. Aug. lib.
3. de lib. arb.*

*S. T. in 1.
dist. 17. q. 2.
a. 4. ad 4.*

*Ine. 11. loc.
fol. 202.*

*S. Vinc.
Ferrer ser.
2. de Nat.*

nam iuxta S. Augustini regulam de cuius in fieri, etiam, con-
conueniens fuit, ut Deus ita se gereret erga Matrem, ut
am; ergo ita fecit Deus, & quidquid tibi videretur, non igitur
lius occurreret, id scias fecisse Deum; & eadem ratione an-
confirmatur S. Thomæ doctrinâ concedentis, quod Conco-
B. Virgine sit summa puritas, non vero summa caritas; quia
quia augmentum puritatis est secundum contrarium, id est reuere-
trario, scilicet, à peccato; & quia in Virgine fuit augmentum
ab omni peccato, eum in ea consequenter ab omni peccato, & per
omnis puritatis; est augmentum charitatis est secundum
sum ad Diuinam bonitatem, quod semper eadem
& maius in sanctissima Virgine, & per consequens
summam charitatem; sed summam habuit puritatis
quâ maiorem haud habere poterat, in quantum
tat remotionem ab omni culpa. Procedit itaque
bertus magnus; qui non solum in anima, verum etiam
corpore & sanguine Virginis hanc summam puritatis
extitisse asserit: Non enim, inquit ille, Spiritus sanctus
lium, à quo ipse procedit, sanguini imprimeret, nisi
tatem Diuinam purificaret, nec Verbum Spiritus
membra sua formaret, nisi de materia à quâ puritas
ex omni capite sanctissima Virgo in Conceptione
titit purissima, quam cum sancti Angeli summi
uerentia & ueneratione spectarent, subitò ac
illa anima creata, iuxta & corpori unita fuit, summi
lætitia & iubilo festum Conceptionis in celo factum
vt refert Vincentius Ferrerius.

II.

Acceleratus in ea vsus rationis.

Cæteras inter gratias, quas Verbum Incarnatum
hibuit Præcursori suo S. Iohanni Baptista, eo tempore
quo uisitata à sanctissima Virgine Mariæ eius Filius
dignatum fuit hunc suum Præcursores sanctissimum
mundare à culpa originali, hanc etiam eidem præcur-
gratiam, quod in eo accelerauerit vsus rationis
sanctus Præcursor dotatus in super spiritu proprio
ventre materno perspicuè cognouit Verbum Incarnatum.

ita fieri non potest, conformiter de eo canit S. M. Ecclesia: *Ventris ob-*
erga Matris, ubi recubans cubili, senserat regem thalamo manentem.
verum quod si quis igitur negare poterit, eandem hanc gratiam ac
et eadem omni ampliore Beatissimæ Virgini concessam fuisse
cedens, ad Conceptionis suæ momento, quando ipsi fuit infusa
summa puritas; haud dubium est Virginem sanctissimam debi-
misse, in reverentiæ actu ad Deum conversam elicuisse actum
ine summi dilectionis & charitatis, majoris, ut sentit & probat sua-
viter, perfectionis, quam sit actus amoris ardentissimi
tatis esse per sanctum Hieronymum.

III.

Libera à peccato actuali.

Idque probatur ex eodem principio summæ puritatis
Virgini competentis, roboraturque ratione D. Thomæ,
qui ait: *Non autem fuisset idonea Mater Dei, si peccasset a-* 3. p. q. 27. a.
liquando, quia honor & ignominia parentum redundat in 4.
filios; ideo simpliciter fatendum (concludit idem san-
ctus Doctor) quod Beata Virgo nullum peccatum actu ale-
comissit, nec mortale, nec veniale, ut sic in ea impleatur,
quod dicitur Cant. 4. Tota pulchra es amica mea, & macula Cant.
non est in te. Eadem veritas definita fuit per Trident.
Concilium Tridentinum: *Sola Beata Virgo ex privilegio sess. 6. Can-*
in sua vita omnia peccata etiam venialia vitavit. 25
Eadem D. Thomæ ratio extendi potest ad ostenden-
dum primum privilegium B. Virginis, videlicet ad pro-
bandam præservationem à peccato originali à fortiori,
quia redundat in maiorem ignominiam Matris & filii
peccatum originale, quam veniale; illud enim & non
illud præstat gratiâ Dei, & constituit animam Deo inimic-
am; ergo si sanctissima Virgo exempta fuit à peccato
actuali veniali, multo magis à peccato mortali origi-
nali.

IV.

Libera à potentia.

Quod etiam affirmat S. Thomas; sed limitat hoc pri- S. T. in 3. d.
Pars Secunda d uile. 3. q. 1. a. 3.

UNIVERSITÄT
PADERBORN
BIBLIOTHEK

Alenf. 3. p. q. 9. memb. 3. a. 2.
Carthus. lib. 1. a. 22. de B.V.
 priuilegium ad tempus, quo concepit Christum, nim erat actualis Mater Dei; Verum alii faciunt id absolute intelligunt absque limitatione temporum, si non erat Mater, futura tamen erat. hanc adducunt rationem, quia semper & omnino re gratia Virginis lib. era extitit ab omni contrarietate, repugnante, resistente, & impediente; in superius his fuit propter continuam gratia efficacis conceptionem, & propter negationem Diuini concubitus, nam secundum D. Angelicum *impugnatio tollit libertatem, sed defectum libertatis; quia potest vel illud bonum, & non in malum, & in hoc Virginitas superauit gratiam Adami & Angelorum, quia hi poterant non peccare, si uellent, sed non poterat uelle peccare, unde quod Christus habuit a Matre, Virgo eius Mater ex ipsius habuit gratiam. Christus habuit repugnantiam ad posse peccare, sed uero ratione hypostatica unionis ad Verbum, Virgo eandem habuit ex priuilegio ratione gratiam Matris Dei.*

V.

Sine fomite.

Sess. 5. de peccato originali.

Quia, secundum Concilium Tridentinum, *conscientia non est peccatum, sed est ex peccato & ad inclinatio, supponit namque peccatum originale causam, & inclinatio ad peccatum actuale, relictum; ergo si in Virgine non habuit locum peccatum originale, neque fomiti ullus unquam patuit locus, tertia hæc inclinatio ad peccatum haudquaquam ueniens summa puritati supra allegata. Ex quo titionibus eruitur, fomitem in sanctissima Virgine gatum duoraxat, sed etiam extinctum fuisse, relictum & quod ad actum secundum, & quod ad actum primum; nec solum fuisse extinctum in conceptione ipsomet conceptionis tempore sublatam & extinctam, sed omnem fomitis concupiscentiam & quod*

contingere solent mediantibus pravis malicia-
tationibus & motibus, & Ratio est, quia ut supra
sum fuit, appetitus inferior Virginis liber creatur
fomite; ergo neque per seipsam, neque vires

Damasc. tum Dæmonis poterat esse rebellis rationi; **Qui**
lib. 3. de fide poterat esse causa intrinsecæ suggestionis; **Qua**
6. 2. purissima Virgo tentari poterat extrinsecè, **Qua**

modum Christus D. N. tentatus fuit. Ex quo
liquod dubium, an hæc potentia fuerit reduci
nimirum, an B. Virgo hoc modo fuerit tentata

S. Bern. det negatiuè S. Bernardinus, quia effugabatur
Tom. 2. nes à sua ardente charitate; sicut musca ab igne.

Serm. 51. a. verò probabilem censet partem affirmatiuam,
3. c. 2. tim verò Dæmon, quando intellexit dictum illu-

Gerson su- nis in cantico eius: *Beatam me dicent omnes gentes*
per Magnif credidit arrogantem; vnde ut adderet ei sum-

perbiæ, comparans in forma humana applicatam
Virgini, rationes Beatitudinis eius confirmandis

sis & nouas etiam adducendo, ut ratione summa
foelicitatis ad præeam in animi elationem & in-

tem deduceret; at subito summa cum prudentia
militate abactus & repressus fuit à B. Virgine;

unde Dæmon propterea à priori suo delitit con-

itâ fremens potentioribus eam aggressus
quaquam omnino vanis; etenim quam puer-

ram, foelicem & exaltatam deprædicauerat, cum
vertens vela, ut humilem admirabatur, in hanc

Ibidem. pens verba: *Quam benè superbia in humilitate*
eugè, eugè, digna eris, & lauanda per omnia

nes. Cui respondet Virgo: *Confundantur*
tur, qui dicunt mihi eugè, eugè, sed soli Deo

nor & gloria.

Rationes pro hac opinione militante, sunt
Christi, exemplum nostrum: *ut possit comparari*

per omnia, sicut & exercitium maioris meritum
tatis, & hoc ipsum videtur voluisse inuete Deo

illis Dæmoni dictis: Tu insidaberis calcabo
mirum, per ext. insecam suggestionem, & in

caput tuum, semper de te triumphans.

VIII.

Purior Angelis.

Quia, secundum Albertum, puritas in Angelis fuit à lib. de B. V.
 necessaria & non meritoria; at in Virgine fuit à cap. 182.
 gratia libera & meritoria. Angeli, quia sunt puri spiritus,
 impunctis motibus, qui à carne proveniunt, haud poterant
 esse sobiecti, ac propterea ipsi habere puritatem
 quodam sine merito, quia fuit necessaria; at Beata Virgo,
 non obstante eo, quod non esset purus spiritus, habuit
 nihilominus gratiam Virginitatis adeo singularem,
 ut superaret Angelicam, & ex ea indicibile percepit meritum,
 quia in ea conservanda fuit libera.

IX.

Primicaria seu vexillifera Virginum.

Privilegium est, quod ei attribuit S. Bernardus san. S. Bern.
 sanctissimam Virginem appellans primicariam Virginum,
 id est, signiferam seu vexilliferam Virginum, quæ Vexilliferam
 inter Virgines, & ratio, iuxta Albertum Magnum, est, quia fuit prima
 Virgo origine & excellentiâ; B. V. c. 230.
 quod genuit omnes alias Virgines per imitationem. Et
 in hoc sensu notat & advertit idem Doctor non dici de
 Christo, quod sit Virgo Virginum, quia non est primus
 inter Virgines, veluti Mater sua prima est; nihilominus
 idem subiungit, quod Christus in Virginitate superaret
 sanctissimam Matrem suam, quia maioris dignitatis &
 excellentiæ est, esse Virginem & Filium Virginis, quam
 esse Virginem & Matrem Virginum: Plus est esse Virgini
 Filium, quam esse Virginem Matrem Virgini.

X.

Purissima in se, & in aliis.

Tanta enim erat vis & virtus gratiæ, quæ relucebat
 in vultu Virginis, & tanta erat vis virtutis Divinæ, quæ in
 ea

UNIVERSITÄT
 PADERBORN
 BIBLIOTHEK

sempe, Verbo Divino & aeterno, quod in se cupctas
comprehendit gratias; ideo caeteris per partes, Maria se
totam infudit plenitudo gratia. Habuit gratiam Divinita-
tis in carne, gratiam Charitatis in corde, gratiam affabi-
litatis in ore, & gratiam misericordiae & liberalitatis in
manibus.

S. Hieron.
serm. de As-
sumpt.
S. Bernard.

III.

Dispensatrix gratiarum.

Quia thesaurus Dei est, & Thesauraria gratiarum ipse
su. Quapropter nulla gratia de caelo in terram venit, nisi
transierit per manus Mariae. Cuius rationem profert
Bernardus: Quia est Mater Filii Spiritus Sancti
in utero suo; ergo quemadmodum habet cer-
tam quandam auctoritatem in Christum: ita quandam
iurisditionem, siue auctoritatem habet in o-
mnibus temporales processiones Spiritus Sancti, quibus vult,
quando vult, quomodo vult, & quantum vult, per manus
ipsum administratur.

Idiota de B.
V in prolo-
go BB. PP.
S. Bernard.
S. Bernar-
dus
diuus Tom.
1. serm. 61.
c. 3.

DISPEN-
SATRIX
GRATIARUM
O.V.

IV.

Gratia super omnem gratiam.

Quia caeterae omnes gratiae terminantur ad gloriam;
at gratia Virginis transit ad Maternitatem Dei, ad Incar-
nationem Verbi; illius namque suffragio non promeruit
diuturnam gloriam, ad eamque non solum habuit rationem
meriti ad gloriam; sed etiam dispositionis ad dignita-
tem Maternitatis Dei.

V.

Super statum Adami.

Enimvero sanctissima Mater adornata fuit iustitia
aequali, quantum de effectum primarium gratiae & vir-
tutis, longè perfectioni, quam fuit iustitia originalis
Adami, quamvis non habuerit effectum secundarium
impossibilitatis & immortalitatis; veluti habuit Ada-
mus.

Carthuf.
de B. V. lib.
2. c. 8.

VI.

Super statum Angelorum.

S. Anton.
p. 4. tit. 15.
cap. 9.

Quia gratia Beatissimæ Virginis, iuxta S. Thomam stabilior fuit gratiâ Angelorum, si quidem non possunt, sed potuerunt aliquando peccare, ut Virgo nec potest, nec potuit unquam peccare, namque fuit per gratiam impeccabilis toto tempore, veluti supra diximus. Præterea, secundum Thomam fuit quoque plenior, familiarior Deo, et maior gratiâ Angelorum.

S. Thom. 2.
p. 1. q. 8.

VII.

In gradu intensissima.

Quoniam est gratia dispositiua ad infinitam dignitatem; ergo talis gratia debet esse in gradu intensissima, videlicet summa & incomparabilis respectu iusuis alterius creaturæ gratiæ, cum semper quædam aliâ maior existat.

VIII.

In valore quasi infinita.

Quia persona Virginis ad infinitam quandam dignitatem, iuxta doctrinam D. Angelici, exaltata fuit hoc, quod est Mater Dei, habet quandam dignitatem infinitam ex bono increato, quod est Deus; ergo dicitur gratiam Virginis, in quantum est gratia talis personæ, et operationumque à dicta gratia procedentium, habere valorem quasi infinitum.

p. 1. q. 75. a.
6.

IX.

Continet summum virtutum apicem.

S. Anton.

Quia gratia sanctificans continet gratiam virtutum summam, et per consequens apicem virtutum, et per consequens summam gratiam.

erga Beatiss. Virginem.

57

& secunda crescit iuxta proportionem primæ: unde p. 4. tit. 15.
et in B. Virgine sit gratia habitualis in summo gradu, 6. 19.
in eodem gradu constituta erit gratia virtutum. Carhus.
lib. 1. art.
15. de B. V.

X.

*Comprehendit etiam excellentiam
donorum.*

Propter eandem rationem, ut notant iidem sacri Do-
ctores, & dona Spiritus sancti, sicut & gratia gratis da-
tae in excellentissimo ac eminentissimo gradu reperita
faciunt in sacratissima Virgine.

Quintum Privilegium.

VIRTUTES MARIE.

- I. In origine altissima.
- II. In gradu perfectissima.
- III. In productione infusa.
- IV. In duratione stabiles.
- V. Pura sine contrario.
- VI. Libera sine impedimento.
- VII. Perfecta donis.
- VIII. Confirmata votu.
- IX. Non humana; sed Angelica.
- X. Et supra Angelicas, quia exemplares & Di-
vina.

Declaratio.

I.

In origine altissima.

Quia sicut virtutes Christi suam deduxere originem
& principium à gratia vnionis; ita virtutes Mariæ
à gratia Maternitatis.

d s

II.

II.

*In gradu perfectissima.*S. T. 3. p. 9. 3
a. 2.

Quia, secundum D. Angelicum, virtutes sunt
derivationes, seu effectus & ramificationes, cuius pro
ri debent; ergo si gratia Virginis, uti supra dicitur
in summo gradu perfectionis, in eodem crum
tae virtutes,

III.

*In productione infusa.*S. Anton.
p. 4. tit. 15.
c. 19.
S. Bern.
tom. 2. ser.
51.

Etenim in instanti conceptionis suae condita
est virtutes, tam naturales, quam supernaturales,
acquisitionem per proprios actus; sed per infusa
dono Dei, & cum virtutibus simul obtinuit
tus sancti & gratias gratis datas.

Communicata ei fuit gratia miraculorum, quod
dum actum duntaxat, quomodo illam habuit
Sancti; sed etiam secundum habitum, cuius gratia
exercuit post Ascensionem Filii in confirmatione
dei Christi, ac huius praesertim veritatis, quod
Mater eius. Fuit ei communicata gratia linguarum
diuersarum nationum hominibus & populis, qui
ex variis mundi partibus ad eam confluxerant, ut
eorum lingua & idiomate loqui faceret. Dono enim
phetiae praedicta fuit. eiusque specimen aliquod
quando dixit: *Beasam me dicent omnes gentes*
nuptis, quia praecognouit in Spiritu futurum
dicendum: *quacumque dixerit vobis facite*, & de Virgine
tellexit Ilias illud: *Accessit ad Prophetissimam*, &
E peperit.

Isa. 6. 8.

Hoc idem dicendum est, de dono interpretatio
sermonum, id est, scripturarum, aliisque similibus
batio huius privilegii desumenda est tum ex merito
merito dignitatis talis Matris tum etiam, quod
uilegium istud fuerit concessum propter pacem
stris Adamo & Eva, non potest, neque debet
Beatissima Virgini.

IV.

In duratione stabiles.

Quia non solum hae virtutes nunquam neq; in toto, neq; in parte defecerunt & decreuerunt in B. Virgine, sed semper profecerunt, & in illis Virgo sacratissima semper magis magisque profecit iuxta augmentum gratiae.

V.

Pur a sine contrario.

Quia nunquam in eam irrepere habitus pravi contrarii; vadè Virgò sanctissima semper habuit summam inclinationem & facilitatem ad bene operandum.

VI.

Libera sine impedimento.

Nunquam Virgo benedicta habuit impedimentum vel obstaculum passionum, quia sicut dicitur de Christo, 3. dist. 15. quod non fuerunt in eo passiones, videlicet, motus inordinati, sed pro passiones, nempe, affectus ordinatissimi, & ratione sub ordinati, ita hoc idem potest ac debet dici de Beata Virgine, uti supra dictum fuit.

Magnif. in
S. Hieron.
in Matt. e.
26.

VII.

Perfecta donis.

Quia perfecta virtus in dono, Donum in beatitudine, & Beatitudo in fructu, id est, virtus perficitur dono Spiritus sancti, donum perficitur Beatitudine, & Beatitudo perficitur fructu eiusdem Spiritus sancti; cum igitur virtus in Virgine fuerit perfectissima, eis quoque unita fuerint septem dona Spiritus sancti, octo beatitudines, & duodecim fructus Spiritus sancti, & à virtutibus recipiatur perfectio operationis, à dono eminentiam, à Beatitudine statum, à fructibus voluptatem & delectationem aeternae dulcedinis, nec non aeternae gloriae delectationem.

Albertus
Mag. super
Missus est.
Isa. II.
Matt. 5.
Gal. 5.

VIII.

YEST
DERET
OV

VIII.

*Confirmata votis.**Albert.**S. Ambros.**S. Bern.**S. Thomas.**S. Brig. lib.**1. reuelat.**c. 1.*

Volunt enim nonnulli sacri Doctores, sancti
 Virgine[m] etiam ab instanti conceptionis sua
 votis confirmatas virtutes principales perfectionis
 angelicæ & religiosæ obseruantia, puta, Paupertatis
 Castitatem & Obedientiam; siquidem ab eo
 cognouit perfectiora, gratiora Deo, ac magis
 esse ea opera, quæ fierent à voto se obstruente
 quam à solutis, idque confirmatur etiam exemplo
 sti, qui in Conceptione sua emisit votum totum
 pendendi in redemptionem humani generis ad
 vsque. Præterea veritas hæc corroborari potest
 quæ ipsamet B. Virgo sanctæ Brigittæ reuelauit
 verbis: *Voui in corde meo obseruare virginitatem
 unquam possidere in mundo, & omnem voluntatem
 am Deo commisi.*

Magno igitur cum fundamento hoc privilegium
 betur B. Virgini, quod, nimirum, prima omnium
 rit, quæ ex instinctu Spiritus sancti voti neu
 straxerit Diuino seruitio & obsequio, ac proinde
 prima fuerit inuentrix & institutrix status Religio
 ius in Conceptione sua prima iecit fundamenta
 eam compleuit & perfecit eundem in sua Præse
 quando insuper adiunxit obseruantiam extrinsecam
 propriosque deseruit parentes paternasque a des
 plum ingressa, in quo veluti loco & habitaculo
 forum proprio Deo se consecrauit.

IX.

*Non humana, sed Angelica.**S. Tho. 1. 2.**q. 61. art. 5.*

*Quia non sunt virtutes purgatoria, passionibus
 delictis, subiectæ; sed virtutes purgati animi, et
 virtutes heroicæ, perfectissimæ, competentes
 & Beatis in cælo existentibus.*

Neque tamen esse meritorium, seu ratio meriti defuit *Albert.*
 virtutibus illis, quibus sanctissima Virgo dotata erat, *Magn. c.*
 quia tamen habuerit virtutes per modum patriæ, quan- *69 de B. V.*
 tum ad actum perfectissimum, habuit tamen per modum *fol. 46.*
 patriæ, quantum ad meritum; in perfectione virtutum si- *S. Anton.*
 mulis fuit statui Beatorum; at quantum ad meritum si- *p. 4. tit 15.*
 mulis statui Viatorum. *c. 17. §. 4.*

X.

Et super Angelicas, quia exemplares
& Diuina.

Quemadmodum enim virtutes Diuinæ dicuntur vir- *S. Tho. q.*
 tutes exemplares, quia Deus est primum exemplar à no- *61. a. 5. par.*
 bis imitandum; ita virtutes sanctissimæ Virginis cum 2.
 sit exemplar secundum post Deum nobis pariter imitan-
 dum, dici possunt exemplares: *Posita est enim B. Virgo*
angelicus Doctor) ut uniuersale exemplum o- *S. Topusc. 8*
mnino virtutum, è quo cuncti viuam cuiuslibet virtu-
tus extrahere possent idæam.

INSTIT
DECRET
V. S. C.
O. V.

Sextum Priuilegium.

MERITUM MARIÆ.

- I. Eminensissimum in ordine.
- II. Effracsissimum in virtute.
- III. Intensum sine remissione.
- IV. Continuum sine interruptione.
- V. Stabile sine diminutione.
- VI. Mirabile in excessu.
- VII. Fecundum in communicatione.
- VIII. Fundamentum secundarium Ecclesia.
- IX. Gaudium Vniuersi.
- X. Vnitum merito Christi.

Decla-

Declaratio.

I.

Eminentissimum in ordine.

TRansilit namque ordinem gratiæ habitualis, ordinem vnionis accedit, quia terminatur in ternitatem Dei, & Incarnationem attingit. Velut quispiam imaginari sibi potest ordinem perfectum aut etiam eminentiorem eo, in quo reperitur Mater est Mater Dei.

II.

Efficacissimum in virtute.

Quia iuxta dictum S. Gregorii: Meritorium *S. Greg.* Virgo Maria usq; ad solium Diuinitatis erexit, Sanctorum merita promerentur gratiam diuinam gloriam; at merita sanctissimæ Mariæ Virginitatis attingunt thronum, cum in propria filium verum Dei Filium promeruerit.

III.

Intensum sine remissione.

ET enim iuxta doctrinam Doctoris Angelici *tem:* Vnde actus suæ virtuti æquales semper quotiescunq; gratiæ intensioris adicit motus, res etiam causalibus actus; habitus virtutis in Virginitate impedito passionum & fomitis, resistimus, liber semper exiit; ergo semper actus totus æquales adeptæ gratiæ, augendo & duplicando exempli causa gradus decem intensioris propriæ actum, quem elicit, creuerit ad XX & propter recedentis actus semper gratiæ perfectæ multiplicata fuit. Præterea si in B. Virgine, veluti

est, aderat motio gratiæ efficacis intensior habitu gratiæ, non operabatur duntaxat actus semper æquales; sed etiam habitibus ipsis intensiores; neque hic operandi modus, quo semper duplicabatur meritum, incredibilis videri debet in Matre Dei; siquidem similis conceditur quousque Angelis in principio creationis suæ, & insuper probabile est, uti adocet & notat Suarez, S. Franciscum eodem operandi modo dotatum fuisse ab exordio Con-
 uersionis suæ; imò subiungit idem Author: asserere de Matre sanctissima, quod semper habuerit motionem divinam ad actum intensiorem, est pietati magis consentaneum & altius & excellentius de Virgine sentire: unde decendum est semper operari ex tota efficacia Charitatis & gratiæ, tam habitualis, quam actualis, seu mouentis.

IV.

Continuum sine interruptione.

Sanctissimam Virginem hoc etiam privilegio dotata fuisse omnino verisimile est, supposito, quod habuerit aliud privilegium scientiæ infusæ, de quo mox dicetur: cum hac interveniente scientiâ absque dependentia & fatigatione corporis mentaliter semper operari poterat, intendendo, amando Deum, & gaudento Deo; quod præter hæc ratione ostenditur, quia semper ac constanti Virgo operabatur deliberatè, nunquam habens actus indeliberatos, veluti supra probauimus, ac semper operabatur ex fine amoris Dei: operari namque propter alium finem naturalem & humanum imperfecto & defectu fuisse in B. Virgine: ergo semper ac continuo meruit; neque edici potest, quod voluntariè elegerit suspensionem omnis actus; siquidem humanus imperfecto est Beatissimam Virginem nec ullum elicuisse actum etiam indeliberatum, quod si etiam ita mansisset, non caruisset aliqua imperfectione. Confirmatur hoc idem exemplo Angelorum bonorum, quia primo instanti conversionis suæ ad Deum auctuam colluntur ab actuali Dei amore: ergo non potest magis & cum perfectione longè maiori hoc idem asserendum est de B. Virgine. Suarez noster præsentè discutiens materiã duo distinguit

S. Anton. p. 4. tit. 15. c. 20. §. 6.
 Alb. c. 126. §. 177.
 S. Bern. to. 2. ser. 1. c. 2.
 Belprat. lib. 7. p. 3. a. 2. s. 126.
 Suar. dist. 18. sect. 2. conc. 4.

UNIVERSITÄT
 PADERBORN

Suar. diff.
18. sect. 2.
conc. 4.

Belpr. in
Stellar. lib.
7. p. 2. a. 2.
S. Aug. lib.
contra Lu-
lianum. c. 9

stinguit tempora, primum, quando Virgo vigilans
cundum, quando dormiebat, in primo tempore
quam certissimum asserit, Beatissimam Virgine
nuò meruisse propter rationem supra adductam,
nimirum perfectum habebat dominium in omni
actus, nullos admittens indeliberatos; in secundo
tò tempore hoc idem ait esse probabile, quia in
in statu innocentie adhuc constituto non impeditur
usus rationis, libertas & meritum tempore somni
dem, ut bene allegat Belpratus: *Ligatio intellectus*
inno est pœna peccati, & in statu innocentie, sicut in
gustinum, tam scelericia erant somnia dormientium,
vita vigilantium. Neque obici potest, quod
sit pœna peccati, poterat tamen esse in B. Virgine
fuit dolor, lassitudo, & famens, quia pœna quæ
pœna, ut sunt illæ iam recessitæ competere poterat
Virgini; aut non illæ pœnæ, quæ sunt imbecillitatis
tum, veluti sunt, concupiscentia, ignorantia, igno-
lectus in somno, & distractio actus non emplatua.
addendum, conformiter idem Author observat
sive Christus in se non assumpsit has pœnæ, sed
decebat & oportebat, eadem permittere in B. Vir-
cum sit vna & eadem caro Christi & Mariæ, ut
tum caro Christi de Virgine sanctissima delata.
Quare concludendum, quod si hic operatus
cum libertate & merito fuit in Adamo, multo
concedendus est Beati Virgini: unde semper & p
tempore, & vigilando & dormiendo operabatur
ali affectu Divini Amoris, ac proinde cum merito
tinuò.

V.

Stabile sine diminutione.

Et hoc propriè erat merito B. Virginis, quod
crescere, at non decrescere & deficere, gratia
non remanebat. Ratio est, quia nullus proli
culpa, quæ illud tollere aut retardare valebat.

VI.

Mirabile in excessu.

Si vera est Regula S. Dionysii, quod *minimum ordinis superioris & maius maximo ordinis inferioris*, dicendum est, quemcumq; gradum etiam minimum meriti B. Virginis, eo quod, visuprà dictum est, sit meritum ordinis superioris, fuisse maiorem quolibet merito cuiuscunque inferioris Sancti in ordine inferiori comprehensi, idque insinuare videntur verba illa Alberti M. *Maria in merito superavit omnes Sanctos, quia habuit actum Deiformissimum, ordinis, scilicet, Divini & superioris.*

S. Dionys.

Alb. Mag.

VII.

Fecundum in communicatione.

Quia Virgo erat Mater Christi, non tanquam personae particularis duntaxat; verum etiam tanquam capitis vniuersalis Ecclesiae, & tanquam primogeniti in multis fratribus, ergo est Mater Christi, & simul Mater nostra, nobisque veluti perdilectis suis filiis communicat sanctissima sua merita.

VIII.

Secundarium fundamentum Ecclesiae.

Quia sicut est quasi corredemptrix in mysterio redemptionis; ita quoque affirmari potest, quod sit quasi co-fundatrix cum Christo in fundanda S. M. Ecclesia: vnde post Christum, qui est primum fundamentum, appellari potest secundarium sanctae Ecclesiae fundamentum.

IX.

Gaudium uniuersi.

Siquidem propter merita Mariae Virginis, veluti nostra

Pars Secunda

stra

Y
D
R
S
T
O
V

Itra propria, *accessum habemus ad Christum, quoniam*
dum propter merita Christi accessum habemus ad
trēm, ut ab eo, totum, quod optamus, obtineamus
mus propter merita Filii, & pariter aditum habemus
Filium, ut ab eodem, quod desideramus, consequi
mus per merita sanctissimæ Matris.

X.

Vnitum merito Christi.

Quia sunt merita Mariæ Virginis, tanquam
 Christi: ergo vniuntur & quasi simul considerantur
 merita Christi & Mariæ; illa de condigno, hæc de
 gruo nostram impetrant, obtineantque salutem. Participat
 igitur, ut meritorum Beatissimæ Virginis participet
 ciaris, sicque certo certius particeps eris meritorum
 Filii.

Septimum Privilegium.

COGNITIO MARIE

- I. Illuminata per scientiam naturalem.
- II. Per fidem infusam similem fidei in
 gelis.
- III. Per scientiam infusam scientia Christi
 fusa similem.
- IV. Per reuelationes Diuinas extra Verbum.
- V. Per cognitionem experimentalem Verbi
 carnati.
- VI. Per Visionem Beatam in Verbo.
- VII. Illuminata & non ab alio Magistro, sed
 SS. Trinitate.
- VIII. Et tota illuminata absq. ignorantia.
- IX. Illuminatrix Ecclesia.
- X. Illuminatrix Angelorum.

Declaratio.

I.

Illuminata per scientiam naturalem.

Quia, conformiter docet S. Antonius, sanctissima
 Virgini in instanti conceptionis suae communicata
 fuerunt cunctae scientiae naturales, tam illae, quae per ac-
 quiritur sunt infusa, quam etiam illae, quae sunt per se
 inchoatae in ordine ad obiecta spiritualia; vnde non res
 materiales & corporeas duntaxat, verum etiam spiri-
 tuales, nempe, angelos Dæmones & animas in pro-
 pria substantia & per propriam speciem cogno-
 cebat: & haec cognitio iuxta S. Bernardinum compe-
 rebat Beatissimæ Virgini, quia ipsa omnium creatura-
 rum etiam spiritualium Regina erat.

S. Anton.
 p. 3. tit. 15.
 cap. 19.
 tom. 2. ser.
 15. c. 2. tom.
 3 serm. 3. 6.
 2.

II.

*Illuminata per fidem infusam similem fidei
 infusa Angelis.*

Quoniam fides ei communicata fuit independenter
 a sensibus & sensibus, qualis fuit infusa Angelis.
 Si deum huiusmodi datum est servis & famulis, mul-
 tius magis communicari debebat eorum Regina; inde
 etiam in somno exercere poterat actum fidei, & cum
 actu Charitatis, cognoscendo & amando Deum.

III.

*Illuminata per scientiam infusam scientia
 Christi infusa similem.*

Sactorum plerique hanc scientiam per se infusam

e 2 in or-

INSTITUTUM
 DE RE
 HISTORICA
 UNIVERSITATIS
 PADERBORN

- S. Anton.* 4 in ordine & mysteria supernaturalia admittuntur
p. tit. 15. c. 6. origine, tunc quia non repugnat statui uirginis, ut
§. 2. consistere potest cum habitu fidei, cum ob hunc
S. Bern. 10. nem cum Christo habitam: neque inconueniens
2. serm. 51. quod eam incognitionem, quæ comperit Christi
n. 1 c. 2. naturam. Virgo sanctissima adepta sit per gratiam
Alber. de etiam, quia, cum hæc scientia fuerit communis
B. V. c. 51. gelis adhuc uiatoribus, haudquaquam deus
Gerson. Virgini, tunc denique, quia remota hæc locum
tract. 1. su- difficile, & forte etiam impossibile esset allegare
per magn. plurimum aliorum priuilegiorum, quæ communi
p. 86. ceduntur B. Virgini, ueluti continui meriti ex
 immo accelerationis usus rationis: quodque eam
 omni corporali infirmitate fuerit exempta, si
 que extraxisset prauam aliquam qualitatem se
 uionem saluti corporis contrariam, si ad eam
 mentis exercitium concurrisset phantasia sine
 consummatione spirituum, neque etiam pericula
 ueretur animæ dominium, quod habebat, in
 corpus, haud absimile animæ beatæ, cæterisque
 innocentie positis, ueluti supra inuimus: & o
 huiusmodi priuilegia Mariæ Virgini conce
 ter eidem attribui & concedi possent, si praua
 negaretur scientia. Quapropter concluditur
 in sua contemplatione MARIA nullo modo imaginari
 admittit, imò nec rationem, quia nec semper
 sario per phantasmata, neque per intellectus
 sed per proprias species cognoscebat, & idem
Gerson. 11. firmat: Spiritus Mariæ erat in corpore, sed nihil
3. super portabat. Idem quoque euidenter affirmat
magnif. Magus, cum ait: Habuit simul cognitionem
7. 8. & uespertinam: & per cognitionem uespertinam
Alb. de B. ligit hæc, per matutinam uero scientiam
V. c. 71. sam.
S. Anton. p. Et præter iam memoratam scientiam
4. tit. 15. c. communicata & infusa sanctissimæ Virgini
10 §. 2. Theologia in summo, ut ei inseruierit ad
Rup. in & defendendam fidem in dubiis, quæ occurrerent
Cant. lib. 1. liter post Ascensionem Christi in celum
circa med. Rupertus, Virginem tanquam Apostolorum

interfuisse Conciliis, veluti interfuit primo de cessatione legalium, & omnem soluit questionem.

IV.

Illuminata per revelationes Diuinas contra Verbum.

Inter quas ea fuit excellentissima, quam recepit in Annuntiatione Verbi per Gabrielem Archangelum, vti & frequentibus aliis toto vitæ suæ decursu, ac illo præsertim tempore, vti ait D. Hieronymus, quo habitauit in Templo, dicitur meruit revelationibus: *Vbi quotidie ab Ange- lu frequenter abauer.* Recepit insuper, iuxta D. Anselmum, reuelationes de propria salute, & de sui exaltatione super omnes Angelorum choros: & secundum Albertum Mag. eandem quoque reuelationem recipiebat de statu & salute hominum,

Hieron. 10. q. de ortu Maria. E- pis. 91. Ansel de Excell. B. V. c. 17.

V.

Illuminata per cognitionem experimentalem Verbi.

Non solum simplici scientiâ, sed ipso effectu, ipso experimento didicerat de mysteriis Iesu Christi. Non qualicumque notitiâ de mysteriis ad incarnationem Verbi spectantibus instructa erat, sed cognitione clarâ, cognitione euidenti, cognitione experimentali ei non absimili, quoque S. Athanasius, quam habemus de anima; siquidem per effectus aliquos, quos Virgo sanctissima in se experiebat, tamen si reuelatâ facie Verbum Diuinum non intueretur, in euidenti eiusdem Verbi deueniebat notitiâ, & hi effectus erant illuminationis, & illustrationis celestium affectuum, gaudii, ac ineffabilium consolationum, quas in anima sua profundissima suscipiebat humilitate. Præterea experiebat in se nonnullas operationes miraculosas, quæ euidenter indicabant præsentiam Verbi in utero suo Virginali, vt, quod

Ansel. loc. cit. S. Athan. serm. de B. V.

INSTITUTUM
DE REBUS
DIVERSIS
D. V.

erat Mater & Virgo, grauida sine grauidine, rians sine dolore, vt etiam fuit instauratio animatio Corporis Christi, obsequium Angelorum eorumque adoratio sibi tanquam Regine, præsertim verò plenitudo gratiarum, quam Conceptionis suæ eidem communicauerat. Illaque experimentalis hæc scientia à B. Virgine cludebat, quia non erat immediatè circa Verbum est fides; sed circa aliquos duntaxat effectus præsentis Verbi, quæ dictam scientiam non tam, quantum fides, efficiunt.

Ad hanc experimentalem scientiam pertinet aliud quoddam eminentissimum & singulare privilegium B. Virginis, & erat, quod nonnulla Diuinam reuelationem secreta cordis Filii cogitauerit, vt expressè id affirmat Eusebius Niffensis dicens: *Spiritu sancto repleta ipsas Filii sui cogitationes habebat, idque probat ex facto, quod contigit in Cana Galilææ, ubi quod ille facere disponeret, admoneret, dicens: vinum non habet.*

Euseb.

Niff. Hom. in Dom.

secundam

post Eph. 6.

Dom. 1. post

Nat.

VI.

Illuminata per visionem beatam in

S. Bern. to. Ita affirmant SS. Patres, S. Bernardus: *Datum est ei, cui datum est experiri. S. Bernardus, in prima sermone in lumine suo vidit lumen; videlicet, gloriæ Regem gloriæ. Gerson, vrbancap. p. tit. 15. c. 17. tandi modum reprobatur: potuit dari fructum tri sua, ergo dedit; ita approbat hunc alium Alber. de & deuit facere frustionem, ergo dedit. B. V. c. 32. mat Sanct. Antonius: In conceptione Ceteri. Gers. sup. Diuinam Essentiam, quam in se receperat, Magn. Petrus Damianus in Natiuitate Christi in substantiâ defixit obturum. Eodem tempore, serm. 1. de Nat. & ser. fruebatur. Denique Sanct. Hieronymus de de Assump. de vita, quam in templo duxit sanctissima Virgo*

porumpit verba: *Quotidiè ab Angelis frequentabatur, & Diuinâ fruitione fruebatur.* Ipsamet Virgo hoc idem reuelasse videtur S. Brigittæ, quando dixit ei, quod in conceptione suâ ineffabili dulcedine repleta fuerit, quæ facili negotio de visione beatâ intelligi potest. Ratio, cur hoc priuilegium B. Virgini concedendum sit, est, quia conueniens & decens est, vt Mater cognoscat Filium suum, & quidquid est Filii, cum sit partus suus, suorumque viscerum fructus; cum igitur Christus sit filius Mariæ Virginis, neque filius duntaxat homo est; sed etiam Deus, conueniens erat, vt Christus esset notus B. Virgini & vt homo, & vt Deus, & secundum humanitatem & Diuinitatem simul.

Eius quoque opinionis videtur fuisse S. Bernardus, quando dicebat: *Datum est nosse, cui datum est imperari, & quia notum Patri est, notum sit & Matri.* Mater est habere experientiam Dei per viam Maternitatis, quam per viam cognitionis, & conueniens ac congruum est, vt cum experientia naturæ vnatur euidencia cognitionis, & quemadmodum, quia est Filius Patris, notus est Patri, ita, quia est Filius Matris, sit quoque notus Matri. Præterea si iuxta probabilem quorundam Doctorum sententiam nonnullis aliis sanctitate conspicuis concessa est hæc gratia, eandem & perfectiori & frequentiorique modo sanctorum Regina concessam fuisse negari handquam potest, præsertim in quibusdam principalioribus vite Christi mysteriis, pura, in Conceptione Christi, Natiuitate & Resurrectione. Neque dici potest, hoc donum non conducere ad propriam sanctitatem, sed esse tantummodò gratiam quandem gratis datam, ac proinde non competere B. Virgini; enimuero visio illa Dei, esto fiat per modum transitus, accendit animam in ardentissimum amorem Dei, non eo duntaxat, quo durat illa visio, sed etiam subsequenti tempore, dum mediante illius recordatione animam excitar ad eundem amorem, & ad perfectissimam quandam vnionem cum Deo. Subiungit Catharianus, quod virtute huius doni habicus fidei

S. Hieron. Epist. de Nat. B. V. t.
S. Bern super Missus est.
Carthus. de B. V. lib. 3. a. 1.
S. Brigitt. lib. reuel.

LIBRARIUS
DE REPT
DEUS
O V

fidei ineffabilem clarificationem & certificationem
 uat, ita ut de fide ambigi non possit; & si mediā
 sapientiæ ad eō perficitur fides, ut, tamen propter
 tormentorum negaret aliis fidem exterius, tamen
 de negare non possit; quantō magis per uisionem
 communicatam in hac uita per modum transseu-
 citur habitus fidei, & per consequens etiam habitus
 ritatis aliarumque uirtutum; ergō hoc privilegium
 ad aliorum duntaxat, uerū etiam ad propriam
 utilitatem & sanctitatem.

VII.

*Illuminata & non ab alio Magistro, quā
 sanctissima Trinitate.*

*S. Hieron.
 serm. de
 Assumpti.*

Quia, ut asserit S. Hieronymus, Conuersabat
 Senatoribus cœli intra Curiam Paradisi sub sancti-
 disciplina & magisterio totius Trinitatis; sed par-
 ti modo a proprio suo filio illuminata fuit circa
 militantis patris & triumphantis Ecclesiæ, quæ
 eaq; occulta ipsi reuelauit & aperuit mysteria
 mētis, de Sacrificio missæ, uti & mysteriū redemp-
 tionis nostræ & alia hęc similia. Insuper, ut testatur

*Carthus.
 lib. 2. de B.
 V. a. 22.
 Albert. ib.*

& Carthusianus, Christus aperuit & ostēdit sup
 brum uitæ, in quo uidit, legitque nomina ac
 prædestinatorum, præsertim uerō propriam præ-
 tionem, & omnia quæ toto uitæ suæ decursu
 sura erant. Et si Christus D. N. utpote ueritate
 ster, omnibus passim loquebatur de uita æterna
 dibili cum auscultantium consolatione, quā
 suæ per dilectæ Matri eiusque Sponso Iosepho
 charitatis officium priuam exhiberet, oportet
 ipsamet Virgo reuelauit S. Brigittæ hęc uerba

*Apud Car-
 thus. lib. 2.
 a. 14.*

meus loquebatur mihi & Ioseph separatim uerba
 toria, & uerba Deitatis, ita, ut in credibili
 replemur.

VIII.

Et tota illuminata absque ignorantia tenebris.

Quia libera extitit ab omni peccati fomite, ergo & ab omni potentiarum deordinatione, ac proinde ab omni errore intellectus, sicuti ab omni pravo voluntatis affectu; ergo in rebus dubiis & incertis, eo modo quo faciunt Angeli, determinate non affirmabat, nec negabat; sed iudicium suspendebat, aut per viam verisimilis vel probabilis solum precedebat; ergo in sanctissima Virgine non fuit ignorantia erroris, ne quidem ignorantia, ut vocant, priuatiua, quae est priuatio scientiae debita ac conuenientis proprio statui, qui omnia, quae ad eam, vt ad Matrem Dei, & vt ad vniuersalem Ecclesiae Matrem, totiusque vniuersi Reginam spectabant, nouerat.

Albertus Magnus, declarando hoc idem perfectissimae cognitionis Virginis privilegium, absolute & absque ulla distinctione respondet dicens: *Beata Virgo nulli in re habuit ignorantiam*; hoc tamen intelligendum est in sensu supra exposito, quod, nimirum, non habuerit defectum cognitionis ad proprium statum spectantis,

Apud Car. ihus. lib. 2. c. 28.

IX.

Illuminatrix Ecclesiae.

Vnde à S. Antonino sanctissima Virgo appellatur *Matris Apostolorum & Evangelistarum, & de multis mysteriis informabat Apostolos & Evangelistas*, vt ritè & sine errore exercere pouerint Apostolicum suum officium & ministerium.

S. Anton. 4. p. tit. 15. c. 22. §. 5.

X.

Illuminatrix Angelorum.

Quia secundum ordinem Hierarchicum primi Seraphin illuminationes suas recipiunt per influxum Beatissimae Virginis.

S. Dionys. P. 1. c. 10. c. 5. c. 5. c. 5.

IN SUI DE ROT...

Octauum Privilegium.

AMOR MARIE

- I. In materia nobilis.
- II. Informa cognoscibilis.
- III. In quantitate magnus.
- IV. In virtute inexinguibilis.
- V. In pondere stabilis.
- VI. Summus in natura.
- VII. Immensus in gratia.
- VIII. Maximus in conuersatione.
- IX. Causa mortis sed beata.
- X. Neq; etiam morte interruptus.

Declaratio.

I.

In Materia stabilis.

S. Thom.
opusc. 61.
art. 48.
S. Idelphös.
de Assump.

HÆc est prima conditio beatifici & seraphici amoris, iuxta S. Thomam, nimirum, ut sit in materia nobilis: etenim non nisi Deum pro obiecto habet aliud quicquam respicit extra Deum; eadem enim, & quidem cum excessu infinito sibi reddens Virginis, quia, veluti ignis ferrum, Spiritus sanctus tam decoxit, incanduit, igniuit, ita, ut sola Spiritus flamma videatur, nec sentiat alia, nisi tantum amoris Dei.

II.

In forma cognoscibilis.

Hæc est secunda amoris Seraphinorum

& secundum privilegium amoris Virginis; siquidem nō comprehendebatur sub illa vniuersali regula: *Nemo scit, vtrum odio vel amore dignus sit*, cogo sciebat namque se esse in gratia & charitate Dei constitutam, non per vnam coniecturam & cognitionis probabilis tantum; sed per certam euidentemque scientiam, vti supra dictum fuit. ratione privilegii scientiæ supernaturalis infusæ. *S. Ildephōs. loc. cit.*
Quia de causa ab Ildenphonso charitas Virginis vocatur *flamma visibilis*, nempe visibilis ab ipsa Virgine.

III.

In quantitate magnus.

Quia Cherub dat & mensurat ignem, amor correspondet cognitioni Seraphinorum, & quia horum cognitio est in altissimo gradu, in eodem constituta eorum charitas: & amor Virginis hoc alio gaudebit privilegio, quod sit in quantitate non solum magnus, sed maximus, summe & immensæ cognitioni proportionatus. *Exech. c. 10.*

IV.

In virtute inextinguibilis.

Amor beatificus in cælo neque per defectum matris, neque propter coniunctionem aut concurrentiam contritorum deficere potest, semper namque laudando Deum occupati sunt & remoti ab omni peccato: *Huiusmodi erat ardens Virginis charitas, in virtute inextinguibilis, quia nunquam à continua laude & gloria Deo cessabat, neque vlli vaquam defectui aut culpæ etiam minimæ indulgebat aditum; in alijs econtrà notat Thomas, quod Charitas frequenter extinguitur, nunc inuiriâ lignorum, nunc inundantiâ aquarum, cum vel desunt necessaria, vel assumuntur contraria,* *S. Thom. lo. cit.*

V; In

V.

In pondere stabilis.

Amor Dei in patria est in pondere stabilis, quia inhaeret centro, quemadmodum ignis propria Verum tamen si amor Virginis sit stabilis, ut est Beatorum, ex eo quod dimigi nequeat; stabilis non est & firmus in eo, quod Beatorum amor stat crescere & augeri non possit; vadè Amor istum excedit, quia cum impeccabilitate seu impieccandi, de qua supra, habebat virtutem, quae proficere poterat in merito; idque ex hac parte est firmus & stabilis.

VI.

Summus in natura.

Quia summo amore naturali diligebat Christum si in hoc amore, quo Matres amant prolem factam inveniunt excessus, quando per similitudinem separationem separant à Christo: in B. Virginis amore huiusmodi haud poterat committi excessus, quia amor ille sanctissimam Virginem magis magister semper uniebat, & idem ille, quem ipsa generavit naturaliter prosequatur amore, simul enim Præterea subdit S. Bernardus aliam quandam naturam naturalem huius amoris Virginis, quae quod Christus, ut homo, totus fuit de substantia ubi reliqui omnes filii generantur quoque de substantia Patris.

VII.

Immensus in gratia.

Et hic amor, ut potè fundatus in gratia, longe est præcedente fundato in natura, idque est in omnium Sanctorum (inter quos præcipuus Patris)

S. Bern.
som. 3. de
gloriosa
nom. Ma-
ria art. I. c.
3.

ham qui proprios morri consecrarunt filios solo amore Dei ducti, claram & manifestum est. Et hac supernaturali charitate Virgo instructa Christum respiciebat quinque modis: primo vt Deum summum bonum, & in seipso infinitum, infinitum in sua essentia, & in omnibus suis attributis & perfecti onibus.

Secundo, tanquam hominem, secundum perfectiones supernaturales gratiarum, virtutum & vnionis personali, quibus sanctissima Christi anima dotata erat.

Tertio, tanquam benefactorem, à quo & receperat beneficia vniuersalia creationis, redemptionis &c. & particularia sibi specialiter concessa, vt fuere tot ac tanta Virginis priuilegia, maxime verò donum & beneficium illud Maternitatis.

Quarto, tanquam proprium filium, & hunc vnicum, & sine Patre in terris nato: vnde utrumq; amorem illi prefabas, vt Mater, simulac vt Pater, neque hunc amorem suum cum aliis diuidebat filiis, & in hac consideratione recognoscebat quidem se vt innumeris à Christo ditatam beneficiis; id tamen non obstabat, quo minus et to quodammodo appellari & censei poterat tanquam benefactrix Christi, cum vt Mater Christo suppetant esse creatum & humanum: Et hoc est stupendum miraculum, & inaudita altitudinis fastigium, vt à muliere Dei filius quodammodo recognoscere videatur suum esse humanum.

Quinto & vltimo amabat Deum tanquam vltimum suum finem supernaturalem, quia ambulabat ad faciem eius intuitum, ad immediatam & intimam vnionem, ad beatissimam visionem.

S. Anselm. de B.V. c. 4.

S. Bern. 10. 3. serm. 11. a. 2. c. 2.

Caribus. serm. 1. de Assumpt.

VIII.

Maximus in conuersatione.

Vltra amorem naturalem & supernaturalem consideratis Antoninus tertium acquisitum, nempe amorem conuersationis B. Virginis cum Christo qui semper acceperit propter innumeras quasi actus, continuasque operationes Christum inter & sanctissimam Virginem exerc-

S. Anton. p. 4. tit. 25. c. 21. S. Anselm. de B.V. c. 4.

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or inventory mark, including the words 'V. S. I. I. D. R. E. I. S. I. I. D. V.' arranged in a grid-like pattern.

exercitas, quando simul conuersabantur, loquebantur, comedebant, quando Virgo Mater subblando puerulo IESU, cum tenebat, amplexabatur, amplexabatur, & in mutuo isto contractu, quando aut tangabat Christum, aut Christus castissimam Virginitatem, in magna abundantia & copia communicationis sanctissimæ Matri augmentum gratiæ.

IX.

Causa mortis sed beata.

Quemadmodum Virgo sacratissima non obiit propter pœnam peccati; ita in morte sua haud fuit infirmitati aut cuiuis alteri dolori. Mortuus est primò ex obedientia Dei, & iubente Domino, uti dicitur de Moyse; sed melius, ut de Christo Sanct. Cyprianus, obiit ex voluntate & præceptis, & non respondit verbis se obedire, sed inclinari, & tradidit spiritum. Secundò mortua est prout tantum potest intendi inclinatio sursum, quod per inclinatione deorsum, sic mors; & cum supra dicitur, quod loquitur B. Virgo S. Brigitta in reuelatione contemplatione & admiratione Diuina charitatis. Denique mortua est in euidenti & clarâ Verbi vultu in gaudio beatifico ad intuitum dilecti Filii sui incomparabili suauitate, & feruentissima delictorum rata anima eius sine pœna à corpore, quia si gaudium lætitiæ ex obiecto creato percepta, quando est in visu efficit & causat mortem, ut in multis docuit experientia: quid causabit summum gaudium de sermo in visione clara Dei? non videbit me homo, & vultus eius potest quispiam reuelatâ facie videre Diuinam Essentiam, & conseruare se in vitâ, quin moriatur, quia quod illud beatum, sublato miraculo, quale fuit in Christo, communicatur corpori, & dum communicatur corpori, resoluit ac consumit omnes vitales ad conseruationem vitæ necessarios, & desuccedit mors, at felicissima & beata: ita aliquid

S. Cypr. super ista verba Inclina te capite. Alb. Magn. c. 472. S. Brig. lib. 6. reuel. c. 62. Carthus. lib. 4. a. 3.

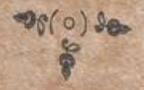
Exod. 35.

ante experti fuere nonnulli Sancti, in particulari vter-
 que Franciscus de Assisio & Xaverius, qui ex dulcedine
 celestis gaudii omnino deficiebant, & si illa non cessas-
 set, & vita corporis sine dubio migrassent: & ad alium
 mundum Sanctum, ne presentiret mortis poenas, Deus
 iussit Prophetam David pulsantem citharam suam, ad
 hunc suavitissimum concentum sancta illa omnia sine a-
 gonia & dolore e corpore & terra euolavit ad caelum;
 quod si huiusmodi igitur gratias legimus concessas aliis
 sanctis, qua ratione similem & cum infinito excessu de-
 in perfectione maiorem denegare possumus Sanctorum
 Reginae? Fuit igitur sanctissima mors sine aliquo timore
 aut dolore, sine agonia, sine turbatione & angustia,
 obitque ex sola obedientia & amore Dei, in visione be-
 nedi. Divinaeque & Filii, & Dei sui fruitione.

X.

Neque etiam morte interruptus.

Ad hoc continuum & sine vlla interruptione fuit exer-
 cium amoris Dei in sanctissima Virgine, ut non solum
 non ab externis occupationibus; sed neque etiam a so-
 rano impeditum & retardatum fuerit, & quod plus est,
 neque ab ipsamet morte; sed aut eundem continuavit *Suarez.*
 amoris actum in vita & post mortem; aut ab amore vi- *disp. 21.*
 diuisus immediate transit ad amorem patrie sine me- *sect. 2.*
 moro & interruptione aliqua, & haec amoris perfectio
 continebat ei, quae Mater erat sanctissimi amoris, *Eccles. 24.*
Mater pulchra dilectionis, & timoris, & agnitionis
& sancta spei.

No.

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or inventory number, including the letters 'M', 'S', 'D', 'V'.

Nonum Privilegium.

DOMINIUM MARIÆ

- I. Regina & Domina Vniuersi.
- II. Regina Angelorum.
- III. Regina à dextris Filii.
- IV. Dominium a quale sua regulatiſſima rati.
- V. Dominium sine subiectione in creaturam.
- VI. Dominium sine indigentia.
- VII. Potentiſſimo in natura.
- VIII. Potentiſſima in gratia.
- IX. Potentiſſima in impetrando.
- X. Potentiſſima in iudicando.

Declaratio.

I.

Regina & Domina vniuersi.

s. Anton.

Quia, qui natus est ex Virgine Rex est. Dominus, propterea Mater, que eum genuit, & Domina & Despara proprie & verè censetur, de Domino per naturam & proprietatem, ad Dei & Christi, qui creauit omnia, & eadem late potest; sed de Domino iurisdictio, & excellentiæ intelligitur, & hoc ob varias rationes, & quæ de sanctissima Virgini.

Damaſc.

d. 2.

s. Thomas

super solus.

Angel.

Primo, iure naturali, quia omnis ratio naturalis, ut Mater, que habet ius in filium, habet etiam ius in bonis filii, deest Matrem ea, que filii sunt, & filii.

Mater Domini Domina; ergo iure materno naturali ha-

bet in filium, & in omnia bona filii.
Secundo, iure Divino, quia Deus ipsemet ei attribuit
hunc titulum, Regia & Domina, imponendo ei nomen
hoc, *MARIA*, quod in lingua Syriaca idem, quod *Do-*
mina, significat, & in sacris litteris appellatur Regina:
Astitit Regina à dextris tuis.

Psal. 44.

Tertio iure Angelico, quia ipsimet Angeli eam ut Re-
ginam cum Rege Iuo Christo cōstitentur & adorant, co-
deatque Regia nomine condecorare, quando com-
paretotes S. Gregorio cantarunt: *Regina cœli latere Ab-*
solata.

Quarto, iure Ecclesiastico, etenim eundem titulum
Regia ei attribuit Ecclesia, dum cantat antiphonam:
Salve Regina, &c. & hanc aliam: *Ave Regina cœlo-*
rum &c.

Quinto, iure humano, quia omnes Christi fideles
tam hoc nomine nuncupant, iauocant & recognoscunt
pro Regina.

Sexto, iure morali, quia ratione suæ perfectionis &
sanctitatis, esto etiam non esset Mater Dei, competit ei,
ut sit Domina totius Vniuersi, ut aduertit & notat S. S. Bern. 10.
Bernard. dicens: *Propter suam perfectionem, etiamsi non* 1. serm. 61.
fuisse Mater, non minus debuisset esse Domina Mundi. S. Bern. l. c.

Septimo, iure hereditario, cum iure conceptionis, quia
hereditas, tum etiam, quia successit ad eius mortem, cum nul-
lus esset alius, qui possit succedere, ac propterea voluit si-
lium, ut Mater Cruci affaret, tanquam illius vniuersalis
heres, in qua ille deponeret vniuersum sanguinem suum,
merita & gratiam, ut illa ea colligeret, & postea suis ma-
ritis ac intercessionem nobis diuideret.

S. Anselm. de B. V. c. 5.

Præterea competit B. Virginis dominium & monar-
chia vniuersalis in omnes creaturas propter alios titu-
los. Primo, *titulo propria dignitatis*, quia dignitatem
Maternitatis Dei, veluti proprietatem naturalem sequi-
quitur dominium vniuersale in omnes creaturas; talis
namque dignitas extollit sanctissimam Virginem supra
conditionem creaturæ, & ponit eam in superiori ordine Di-
uinitatis, unde omnes res creatæ ei debent esse subiectæ.

S. Bern.

Paris Secunda

f. Secuti-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Secundò, titulo donationis & electionis, qui ter
 ter aeternus ei donauerit Christum in filium, *ad Rom. 8.*
non cum illo omnia donauit? & quia ipsam elegit
trēm sui filii, per consequens etiam eliget eam in
ram omnium Reginam.

Tertiò, titulo emptionis & reparationis, qui de
 bis Christum vt pretium Mundi pro nostra libera
 morti eius assentiendo, & talis consensus de
 demptio nostra suum haud sordita fuisse est
 S. Bern. *consensu statim liberabitur. Præterea, vt dicitur*
Hom. 4. su. mus, Sicut Deus omnia creando Pater est & Dom
per missus est. nium, ita B. Virga suis meritis omnia reparauit
 Anselm. *est & Domina rerum.*

II.

Regina Angelorum.

Omnes ei assistunt, non tanquam custodes
 S. Bern. 10. *distri & serui, veluti, sicut S. Bernard. hinc*
 3. de nom. *nes Angelici Spiritus sunt huius gloriae*
 Maria. 10. *stri atq; serui, & dicunt illud 4. Reg. Serui*
 10. ser. 3. a. *quæcunque iusseris, faciemus. Enimvero Regi*
 3 c. 3. f. 91. *dignitati conueat, vt iidem Angeli, qui Christi*
 Reg. 4. *unt, sua etiam deferant obsequia Matri: capi-*

cipes hominum Angelorum Virgini ministrant
 plurimi volunt Sanctorum, S. Michael & S. Gabriel
 super Virgo sanctissima est etiam Regina
 idque ad maius ipsorum tormentum & cruciatum
 ad eius iussa & mandata timent & tremunt, et
 sanctissimi Nominis illius inuocationem respiciunt

S. Brigitt. *instar animarum deserunt prædas, quas regna*
 lib. 1. c. 9. *uas tenebant, fugiunt, & ab ardenti Christi*
 lib. 6. c. 21. *flamma se oburi perferunt. Et non audent*
 S. Bern. 10. *dere, & stupent in munem à peccatis.*

3. ser. 3 de
 nom Ma-
 ria n. 3. c. 4.

III.

Regina à dextris Filii.

Quemadmodum enim gratia vponis in Christi

Conferbat ei quoddam ius & dominium naturale in
filium, quascunque creaturas, & quantum ad proprietatem, &
quam eligi quantum ad usum, tamen is in terra adhuc existens usu
illius se priuavit ad nostrum exemplum; ita dignitas Ma-
tris conferbat ei in omnes creaturas vniuersale domi-
nium & iuris dictionis & excellentiæ, veluti dictum est
supra. esto ex humilitate & in exemplum nostrum, quam-
diu in terris degebat, usu illius se abdicauerit; quapro-
pterea dicitur à dextris filii: *Assistit Regina, à
dexteris suis*, videlicet, quod habeat dominium & pote-
statem similem ei, quam habet Filius.

V.

*Dominium aequale seu regulatissima
voluntati.*

Quia Mater Dei es, habes concurrentem cum tua vo- *S. German.*
luntate potentiam. Et Christus Maria dixit, quod olim Constanti-
Euaris, *Genes. 4. absq; tuo imperio non mouebit quisquam nopol.*
maximo aut pedem in tota terra Egypti. Sufficit Virgi- *Gen. 4.*
ac uelle, & subito factum est: Tu uelis, & nequaquam *Anselm. de*
fere non poterit. Quamobrem magno cum fundamento *B. V. c. 12.*
Gregorius Nicomed. *Virginem omnipotentem appellat, Greg. Ni-*
quia, quæcunque uult, potest, *quam sic Deus exaltauit, com.*
et omnia secum possibile donauit. *S. Anselm.*

V.

*Dominium sine subiectione in ordine
ad creaturam.*

Hæc est prærogatiua potentiæ Virginis admirabilis,
& est prima potentia post Christum, nec aliud Domini-
um creaturam agnoscit superius. *Quomodo subicietur cre-* *S. Bern. 10.*
atura, qua Mater effecta est Creatoris? imò Mater omnis *3. serm 3. n.*
creatura effecta est Domina omnis *1. fol. 87.*
creatura.

VI.

Dominium sine indigentia

- S. Bern. l.c.* Cuius rationem profert S. Bernardus: *Quia*
cur supra dilectum suum, in quo est omnium cal-
abundantia, omnium bonorum copia, & omnium
tionum & suauitatum affluentia. Et S. Bonac-
Spec. c. 3. Quia Dominus potentissime tecum est, ideo & po-
 tentissime a tecum, potentissima es per ipsum, potentissime
 ipsum.

VII.

Potentissima in natura

- Idque propter potentiam ac dominium par-
 racula, & secundum actum, & secundum habitum
 propter manifestationem fidei, & in confirmatio-
 nis, quod erat Mater Dei, ut dictum est supra: & in
Damasc. Damasceno appellatur *Miraculorum abyssus*.
Orat. 2. de rum officina, eiusque rationem reddidit Andreas
dormit. B. sis, quia cuncta miracula fiunt aut ab ea, aut
V. & orat. 1 mediante, nimirum, eius intercessione: *Est enim*
de Nat. raculorum effectrix, qua quomodocumque facta sunt
Andr. unt. Et quid mirum est, omnium miraculorum
Cret. orat. ipsam existere causam, si in seipsa, & in vita sua
2. de Af- ne suorum priuilegiortum ac prerogatiuarum
sumpt. culum omnium miraculorum, maxime nouum.
D. Dama-
scen orat. 1
de Nat. in.

VIII.

Potentissima in gratia

- Quia nulla salus, nec vlla salutis spes expectanda
 nisi mediante Mariæ Virginis interuentu & Calce
S. Germa- Non est, qui saluus fiat nisi per eam. Et fecit in terra
nus. qui potens est, & data est tibi omnia potestas in
S. Petrus terra. Propter potentissimam eius intercessio-
Damian. Deus in cælo gloriam, & in terris confert gratiam

ergit Petrus Damianus, potentissimam Virginem
hanc ostendere potentiam erga peccatores præsertim
desperatos: Nihil tibi impossibile, cui possibile est despera-
re in spem beatitudinis releuare.

Idem Pet.
Dam ser.
de Nat.

IX.

Potentissima in impetrando.

Quia sola plus potest, quàm omnes Sancti simul & Suarez
vinitum; vòdè si hoc idem, quod apud Daniele acci- disp. 23.
dit, ubi vnus Angelus resistebat alteri Angelo, occurre- sect. 2.
re potest, potentior esset, maioriq; efficacia & valoris apud
Deum, Virginis, quàm reliquorum in Sanctorum omnium,
oratio. In hac igitur collocanda est spes nostra, quia S Bonav.
Abyssus Abyssum inuocat, id est, Mater Filium inuocat in spec. c. 5.
pro nobis.

X.

Potentissima in iudicando.

Quia cum Christo sedebit in throno iudicii, veluti
modo ei assistit à dextris in throno gloriae, vt à toto
Mundo recognoscat pro vera Matre Dei, & compen-
setur confusio illa, quam habuit, quando stabat iuxta
eruum Filii crucifixi. Quod probat etiam Petrus Ga- Pet. Galat.
latus, quia in omnibus principalioribus vitæ suæ my opusc. de
steris Christus comitem habuit Matrem, ergò etiam immacul.
comitem eandem sortietur in iudicando: Venturus spe. concept. lib.
ratur ad iudicandum, sed ad eius latus assistente Maria. 1. fol. 17.
Idque confirmat ex parabola Virginum, quæ in Matt. c. 22.
die iudicii exhibent obuiam Sponso & Sponsa,
id est, Christo & Beata
Virgini.

INSTITUT
DE RE
PUB
LICA

Decimum Priuilegium.

PULCHRITUDO MARI

- I. Nobilissima propter naturam.
- II. Dignissima propter gratiam.
- III. Diuinitissima propter fructum uenturae uitae.
- IV. Simillima pulchritudini Christi.
- V. Eminentissima super omnem pulchritudinem.
- VI. Pulchritudo cunctis proficua.
- VII. Triumphatrix cordium.
- VIII. Condecorat caelum.
- IX. Pulchrum ac nobile redditu uincula.
- X. Perfectissima idea omnis pulchritudinis.

Declaratio.

I.

Nobilissima propter Naturam.

Carthus.
lib. 2. art.
34.

Quia in Beatissimâ Virgine natura extemp-
vires, vltimumque potentiae suae posuit
Natura aliquando facit pulchrum, aliquando
aliquando, uti in B. Virgine, pulcherimum, quod
minum, in quem potest, et non ultra.

II.

Dignissima propter gratiam.

III.

Diuinissima propter fructum ventris sui.

Quia MARIA est arbor pulcherrima in foliis oris
(quæ est pulchritudo naturæ) pulchrior in floribus cordis
(quæ est pulchritudo gratiæ) pulcherrima in pulcherrimo
fructu ventris (quæ est pulchritudo Diuinitatis) ac pro-
pterea iuxta Bonauenturam pulchritudo Mariæ Virgi-
nis similis existit pulchritudini Lunæ. pulchra ut Lu-
na. Scutenim pulchritudo Lunæ originem suam ducit
à Sole, ita quoque pulchritudo Mariæ à Sole suum de-
ducit ortum, quia sternus Sol receptus & conceptus est in
ipsa.

S. Bonav. tom. 2. spec. c. 14.
Idem spec. tom. 2. c. 11.

IV.

Simillima pulchritudini Christi.

Etenim ad Diuinam spectabat Proidentiam, vt ma-
teriam accommodaret fini; cum igitur corpus purissi-
mæ Virginis formaretur in talem finem, vt ex illo conciperetur
Christus pulcherrimus, Virginis corpus pulcherrimum quoq;
esset, oportebat, & eandem veritatem patefecit Christus loquens
Matri: Sicut semen quælibet tales flores germinat sic membra mea
conformia fuerunt memoriis suis in forma & specie.

Galatinus. S. Brigitt. lib. 1. cap. 15.

V.

Eminentissima supra omnem pulchritudinem.

Talem de prædicant SS. Patres, S. Epiphanius: Solo
Deo excepto cunctis superior existit, formosior Cherubim,
& Seraphim, & omni exercitu Angelico. Gregorius Ni-
comed. O pulcherrima pulchritudo omnium pulchritudinum,
O Dei genitrix, pulchrorum omnium summum ornamentum.

Ex Gaud. f 4 tum

sum. Ratio est, quia quemadmodum in Angustia proportionatur gratia: ita quoque in Magnitudine; ergo sicut in pulchritudine gratia B. Virgo alias superavit gratias; ita quoque in pulchritudine corporali ceteras omnes superavit,

VI.

Pulchritudo cunctis proficua.

S. Tho. 3. d. Quia intuētes ad castitatem excitabat aspectu
3. q. 1. a. 2. lā. solo vultus aspectu vocisque sono mirificabat
Gerson eo. guebaturque omnem carnalem affectum, & concupiscentiarum abundantiam, & propter conversionis facilitatem, & propter splendorem vultus, & quia sua pulchritudinem occultabat, quando peccatoribus exspectantibus, sed etiam audientibus suavissimam curam
Magn. VI notat Gerson.

VII.

Triumphatrix cordium.

Quia triumphavit de corde Dei, Angelorum, & sanctorum; unde orat S. Antoninus: Specie tua & pulchritudine tua, nempe, pulchritudine corporali & spirituali animae (intende) respiciendo nostram prosperè procede) ab eis nos eripiendo ruis ostendit
(Et regna) super nos in caelo.

VIII.

Condecorat caelum.

Totam namque gloriae pulchritudinem, postquam Christi Humanitatem, à sola Virgine procreantem cognoscunt Sancti in caelis; vident eam admirandam quam prodigium gratiae, tanquam gloriae mirae, & veluti stuporem Paradisi: & quemadmodum gratitudinis debitaeque recognitionis meritum
Aposcal. suas antesthorum Agni; ita quoque mirum ante
Marie.

IX.

Pulchrum ac nobile reddit Vniuersum.

Primo propter Christum, quia Christus assumendo naturam humanam, quodammodo assumpsit etiam omnes creaturas, eas quasi in seipso Deificando. Secundo propter seipsam, quia Maria creaturis constat omnibus, eo ipso, quo Deus pulcherrimum, quod est in creaturis, in Maria collocavit, ac propterea omnes in Maria nobilitantur, & meliores sunt in Maria, quam in seipsis.

Damasc. a. rat. 1. de Deip. Arnald. Carthus.

X.

Perfectissima idaa omnis pulchritudinis.

Quia omni creatura adunatur in Maria, vel formaliter, vel eminenter; quapropter, cum prodiit in hanc lucem, cunctis fuit veluti cœleste admirationis prodigium, imò de seipsis Dei oculis, veluti ille ipse id manifesta- uit hęc verbis: *O quam pulchra es amica mea*, vbi Rupertus, *O pulchritudo admirabilis, quam sic admiratur & collaudat pulcherrimus Auctor pulchritudinis.*

Gerson super Magn. fol. 82. Cant. 4. Rupertus

Vndecimum Priuilegium.

NOMEN MARIÆ.

- I. Altissimum in origine.
- II. Diuinißimum in sanctificatione.
- III. Potentißimum in virtute.
- IV. Gloriosißimum Deo.
- V. Nomen dignißimum reuerentiã.
- VI. Efficacißimum in inuocatione.
- VII. Spes peccatorum.

f 5

VIII. 107

Handwritten notes in red ink on the right side of the page, including the words "Vniuersum" and "idaa".

VIII. Iubilum iustorum.

IX. Gaudium Angelorum.

X. Terror Damonum.

Declaratio.

I.

*Altissimum in origine.***S Hieron.**
tom. 9.**Epiph. de**
Nat. B. V.

ep. 40.

Idiota de
B. V. c. 5.**Pet. Da-**
mian. Tom

2. serm. 11.

de Annun-
cias.

Quia fuit reuelatum à Deo, & ab Angelo
tum Sancto Ioachimo: *Vxor tua parietur*
& vocabis nomen eius **MARIAM**: vnde de sancto
Virgine, vt notat sapientissimus Idiota, dicitur
cabitur tibi nomen nouum, quod os Domini
imò secundum Petrum Damianum, cum in
mundi sanctissima Trinitas consilium quali
Angelis circa totius mundi reparationem, *scilicet*
& mirabantur pra gaudio, ex *Thesauro* *Diriguntur*
ria nomē desumptum, & per ipsam & in ipsa, &
cum ipsa totum hoc faciendum decernitur, & post
lo nihil factum est; ita sine illa nihil relictum sit.

Diuinitatum in significatione.

Quia iuxta S. Ambrosium idem significat, quod
ex genere meo, de quo tamen alii dicunt, quod
nomen hoc S. Antonius, quia prima littera
huius in Hebraeo idem significat, quod ignis
nois, id est, Deus, qui ignis est ex visceribus matris,
est ac ex genere meo. Et iuxta S. Petrum Dam-
ianum idem significat hoc nomen, quod Theodosius
quando hæc tubianxit: *Et Virgo generabit*
Filium, qui Iesus voca-
tur.

S. Anton.

4. p. tit. 15.

c. 22.

S. Pet.**Dam.**

III.

Potentissimum in virtute.

Quia deuotè inuocarum maximam habet virtutem & efficaciam à Deo impetrandi id, quod mediante illo postulatur, & quemadmodum de sanctissimo nomine IESU nomen auditum fugat noxios spiritus, idem iuxta supra dicta, SS Patres affirmant de nomine Marz: *Maria nomen auditum fugat Dæmones; & sicut hoc sanctissimum nomen terrorem incutit dæmonibus: ita laetificat consolaturque corda iustorum, animum & vires addit peccatoribus, totamque cœli curiam gaudio & iubilo reficit & recitat.* Quapropter, vt reuelatum fuerit S. Brigittæ: *Beati illi spiritus nunquàm satiantur cessantque repetere hoc sanctissimum nomen: & in particulari modo semper virtutis suæ ostendit efficaciam eam, vt vult S. Bonauentura, manifestat præcipuè in articulo mortis: gloriosum & admirabile est nomen illius qui illud retinent, non expauescunt in puncto mortis.*

Arrobins
S. Bern. in
psal. B.V.

IV.

Gloriosissimum Deo.

Quia est nomen portans totius Deitatis gloriam, cum quoque tribuens honorem sanctissimæ Trinitatis, reuelando merita eius, quæ est Mater Dei, & multo magis merita Christi: etenim hoc nomen operatum est, non propter exteriorum vocis sonum, sed propter vocis illius significatum.

S. Chrysol.
Serm. 142.

V.

Nomen dignissimum reuerentiâ.

Quia est nomen Tetragrammaton, veluti nomen Dei & Iesu. Quamobrem Angelus, annuuciando Virgini Incarnationem Verbi, nõ fuit ausus eam proprio appellare nomine, sed illud circũscripsit dicendo: *Gratia plena.* Hoc idẽ

pro;

propter reuerentiam huius nomini debitam Gerardus
 piscopus obseruari volebat in Hungaria, ut, rite
 Surius 24. Virginem loco *Maria* appellarent *Dominam*,
 Februar. nunquam proprio eam nomine contingeret appelli
 inuocari, id non nisi detecto capite flexoque be
 plice.

VI.

Efficacissimum in inuocatione.

S. Anselm. Adeo, ut inuocatione eius nominis non minus
 de B. V. cior sit nostra salus, quam inuocatione nominis IESU
 namque placet Filio propriam honorare Matrem.

VII.

Spes peccatorum.

S. August. Tu es spes unica peccatorum, exclamat S. Aug.
 alloquendo B. Virginem, quia per te speramus
 omnium delictorum, & in te nostrorum est
 Idiota 10. premiorum, cum huius sanctissimi ac dulcissimi
 10. de B. V. tanta sis vis & efficacia, ut mirabiliter emollet
 6. 5. BB. 95. tres duriciam cordis humani.

VIII.

Iubilum iustorum.

Varia sanctissimi huius nominis sunt interpretatio
 nes, & omnes vergunt in consolacionem iustorum
 modo idem significat, quod illuminata & illu
 nos in vita virtutis suo illuminat exemplo, & fructu
 Albertum Magum, illuminat in dubio, dicitur
 Super' mis- compungit in illecebris. Secundò idem inopari, quod
 sus est. la maris, vel stella poli, quia inter mundi huius
 Tom. 3. de res ad gloria portum nos deducit: & in
 nom. Ma- hanc stellam, ait S. Bernardus, non in
 11. 1. 2. gloria vento, nec frangetur scopulis aduersorum, ex
 habitur scylla voragina voluptatum; sed propri

potum quietis aeternae. Tertiò indicat idem, quod Deus ex genere meo, quod idem est ac *Despara, Verbigena, guberna Verbum*. Quattò hoc idem, quod *imitatrix Dei*, in eadem generatione, denotat. Quintò idem etiam, quod *exaltata, mare amarum, Domina spes*, significat. Ex dictis eruitur, quàm falsa & impia sit hæreticorum quorundam etymologia, qui hunc titulum *Stella maris*, quem Ecclesia v surpat ad honorandam Virginem Mariam, peruertunt, & ad eandem virginem maiori laudibus exponendam legunt *Stella maris*.

IX.

Gaudium Angelorum.

Nomen *MARIÆ* tanta virtutis est, ut ad eius invocatum celum rideat, Angeli congaudeant; quod idem affirmat S. Brigitta in suis reuelationibus, cum ait; *Ad invocationem nominis MARIÆ gaudent Angeli in caelo.* S. Brig. lib. 1. cap. 9.

X.

Terror Dæmonum.

Quia sanctissima Virgo est Aurora, Luna, Sol, & Exercitus instar armatorum hominum: *Qua est ista qua proceditur, q uasi Aurora consurgens, pulchra ut Luna, alba ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata, est Aurora respectu principantium, Luna respectu profectium, Sol respectu perfectorum; at instar armati exercitus terribilis est respectu Dæmonum.* Cant. 6. S. Bern 10. 3. de nom. Maria ser. 3. Art. 3.

Duo-

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or inventory mark, partially obscured by the binding.

Duodecimum Priuilegium.

COMPASSIO MARIÆ

- I. Summa ab exordio Conceptionis sue.
- II. Summa per totius uite decursum.
- III. Maria speculum patientia.
- IV. Regina Martyrum.
- V. Sine spasmō cum spasmō.
- VI. Stabilis in Diuina Voluntate.
- VII. Dolor cum gaudio.
- VIII. Redundans à Christo.
- IX. Redundans in Christum.
- X. Redimens cum Christo.

Declaratio.

I.

Summa ab exordio Conceptionis sue.

Rupert. in
Cant.

Alb. Mag.
de B. V. c.
187.

Carthus.
lib. 3. de B.
V. n. 25.

Quia à primo conceptionis sue instanti
futuram Christi Passionem pro redemptione
neris humani, cui & cum qua æterno seculo
summo cum Amoris incendio; unde cum Rupertus
bato dicere possumus Virgini: Tu quoque longè
gitationibus suis prescia futura Passionis Filii
sti martyrum. Et hoc uoum fuit inter cetera
Virginis priuilegia, iuxta Albertum. quod
donauerit communicatione Passionis filii sui,
secundum eundem, duo requiruntur, & scilicet
Christum Crucifixum, scilicet, Deum & hominem
se passio ex compassione patientis; quod si
passio non importat commodum, sed tormentum,

est privilegium. Respondet Albertus, quod importat *Alb. l. cit.*
omne bonum & gaudium, iuxta Divinum Oraculum:
Omne gaudium existimate fratres, cum in varias tribu-
tiones incideritis; ergo Pater misericordiae soli Ma-
tri misericordiae opus summae misericordiae, id est, passionem
in modo, scilicet, excellentissimo communicavit.

II.

Summa per totum vitam suam decursum.

Quia sicut ab illo conceptionis suae momento ince-
pit ac toto vitae suae tempore ad mortem usque conti-
nuavit cognitionem & amorem Christi Crucifixi; ita
quoque compassio, & in particulari hoc mare doloris in
conceptione Christi accreuit pari mensura, quam crevit
amor; unde dixit S. Bernardus, quod illo temporis *S. Bern. 10.*
puncto crucifixum concepit. Quapropter sum- *3 serm. 6. a.*
mam sapientiam Divinam ordinavit Providentia, ut *2. c. 1.*
Christus eodem, quo fuit crucifixus, conciperetur die.

III.

Maria speculum patientiae.

Quemadmodum virtutum omnium, ita & patientiae
est exemplar & speculum, veluti ipsamet S. Brigittae *S. Brig. lib.*
revelavit: ut visam patientiam meam & moribus, plures con- *6. reuel.*
muntentur. Apostoli corroborarentur, & Corona mea ma-
gis augetur.

VI.

Regina Martyrum.

Quia sicut plus omnibus dilexit, ita pra omnibus do-
luit & sicut amor fuit infinitus, ita & dolor: insuper ait *Sophron.*
S. Bernardus: Si talis dolor divideretur inter omnes crea- *serm. de*
tura mundi vitales, caderent mortua. *Assumpt.*
Praeterea aliae adfuit differentiae dolorem Virginis *S. Bern. 10.*
inter aliorumque Martyrum; Virgo patiebatur in ani- *4 serm. 45.*
ma, ac *f. 241.*

mā, ac talis passio & tormentum vocatur à S. Berno *Martyrium cordis*. Secundò patiebatur in quem plūs seipsā amabat. Tertiò, Charitas quo patiebatur, augebat dolorem; verum ali res primò patiebantur in corpore & non in animò secundò patiebantur in seipsis, & minus seipsis Christum, imò potiùs odio se habebant; unde Charitas Christi, pro quo patiebantur, dimittit eorum dolorem.

V.

Sine spasmo cum spasmo.

Quia cum dolore spasmi, at sine spasmi impetione, nempe, sine perturbatione & detecta ratione batur Virgo, quia gratius erat Deo, quod Deo compareretur ei secundum rationem, quam sensum rem sensu suam, quia illa pars est nobilior, & prouidentia, & per se grata.

Caiet. opus.
de spasmo
B.V.

VI.

Stabilis in Diuina Voluntate.

Stabat enim iuxta crucem primò fide elata Diuinitatem. Secundò peccato impatientia non ta: tertiò Diuina voluntati conformata, & scilicet, ipsa crucifixisset.

S. Antonin
p. 4. tit. 15.
c. 41. §. 1.

VII.

Dolor cum gaudio.

Sicut Christus Dominus habuit summum & summum dolorem simul; ita sanctissima Virgo simul dolorem compassionis, & gaudium congratulationis. Enimuerò considerabat ac contemplabatur Filius Fili, non ut laeuam duntaxat eiusdem Filius, ut redemptiuam Mundi, & glorificatorem.

Carthus.
lib. 3. a. 25.
Alons. 3. p.
q. 16.
Belpar. p. 2
a. 1.

Vnde S. Epiphanius ita de B. Virgine sermocinatur: *Di-*
scipulam esse caelum & crucem, quia cum summa contem-
platione summam etiam mortificationem vivebat. Et
 hoc idem coconfirmat S. Methildis in revelatione quadam
 ab Angelo recepta: *Santissima Virgo in morte Filii sui*
immobilis & gaudens; Quamvis alii non desint Autho-
 ritates, qui, ut refert idem Carthusianus, contrarium senti-
 unt, asserentes, Virginem in Passione Filii sui purum
 quendam elegisse dolorem, nec ullum cogitationi aut
 effectui gaudii dedisse locum propter Passionis fructum.

S. Epiph.
 serm. de B.
 V.
 S. Methild.
 lib. 1. revel.
 c. 56.

VIII.

Redundans à Christo.

IX.

Redundans in Christum.

Quia totus dolor Virginis Mariae reuerberabat in Chri-
 sto, & contra, Christus & Maria erant duo certissima
 specula, sicque alter alterius totum in se representabat
 dolorem, ut vult S. Gregorius: erant veluti duae perfectif-
 simae cytharae idem proportioni coopratae, quarum una
 alteri communicat tonum & sonum, imò, ut notat S.
 Bernardus & S. Bernardinus, quilibet plus de altero, S. Bernar-
 dum de se ipso, dolebat; *Stabat & ego videns eum, & ego de la-*
mentis me (inquit sanctissima Virgo) & plus dolebat de me, mentat. B.
quoniam de se, & contra Virgo plus de Christo, quam de se, V. S. Ber-
nardus, ut Christus plus doluerit de Matre, quam de se, & Bernardus loq.
Matrem plus de Christo, quam de se ipsa.

S. Bern. 20.
 4. serm. 45.
 fol. 241.
 S. Greg. lib.
 1. moral. c. 5.
 S. Bernar-
 dus de la-
 mentat. B.
 V. S. Ber-
 nardus. loc.
 cit.

X.

Redimens cum Christo.

Quia dolor eius & consensus in Passionem Filii, tan-
 quam causa secundaria, concurrerunt ad redemptionem
 nostram; vnde S. Chrysostomus ait: *In passione Christi*
videbantur altaria: alterum in pectore Mariae; alterum
in corde Christi.

S. Chryso-
 st. ser. de pass.
 in cor-

UNIVERSITÄT
 PADERBORN

Belp. de B. in corpore Christi, Christus pro nobis carnem, & Maria B. V. lib. 12. p. nem, MARIA animam immolabat. Neque h. creatam, 1. ar. 2 fol. cum morte Christi finem accepit: etenim p. sent. 120. milii lanceâ perforanti Christi pectus, qua pectus, fuit tantum sensibilis in corde Maria, quantum f. Christo corporaliter, si vixisset: unâ pr. nimio dol. illic obisse credendum est, nisi Diuino miraculo praesernata, & quia Christus sentire haud poterat rem vulneris, voluit tali priuilegio honore suam.

Decimum tertium Priuilegium

EMINENTIA MARIAE

- I. Eminentissima in perfectionibus creatis.
- II. Digna forma Dei.
- III. Exemplar Christi.
- IV. Exaltatio persona creata.
- V. Compendium Vniuersi.
- VI. Vltima perfectio mundi.
- VII. Perfecta gloria Dei.
- VIII. Primogenita Christi in redemptione.
- IX. Mare omnis creatae perfectionis n. dans.
- X. Omnis laus Mariae Virgini silentium.

Declaratio.

I.

Eminentissima in perfectionibus creatis.

Gerson tom 3. de Nat. Quia iuxta doctrinam S. Dionysii ordo H. 4. Superioribus, & cum excellentia, vis igitur beat. Magnif.

Maria beatitudinem tibi notam fieri, omnem perfectionem
creata, excepta, qua est unita Divinitati, ut est huma-
nitas Christi, tribue illi formaliter, vel eminenter; ex-
empli gratia, amor Seraphinorum, cognitio Cherubi-
norum, Thronorum potestas Virgini attribuenda est, &
eius excellentia absque comparatione maiori, sicque
superioris de ceteris perfectionibus creatis.

II.

Digna forma Dei.

Sic formam Dei appellem, digna existis, quia sanctissima S. Aug. 10.
Virgo fuit quaedam veluti Idea Dei, primo in creatio- 10. serm. de
ne, cum eo erant cuncta componens, ubi Deus ab ocu- Assumpt.
los sibi positam habuit Virginem, tanquam secundum quis est ser.
post Verbum exemplar. Secundo in sanctificatione, in 83. in ap-
me omnis spes vita & virtutis, quia eius interuentu pendice.
posuit nobis sanctificationem. Tertiò in Incarna- Ex. ecb. 27.
tione, quia Deus sacram Christi humanitatem Virgini
Matri similem formavit.

III.

Exemplar Christi.

Quia Christus & MARIA sibi vicissim fuerunt Guar. Ab-
idea: MARIA fuit idea Christo, quantum ad humani- bas.
tatem, veluti supra diximus, & Christus Mariae, quan-
tum ad Divinitatem. Tu mihi communicasti, quod sim
Deus: & ego tibi communicabo, quod sis Deus.

IV.

Exaltatio personae creatae.

Quia quemadmodum natura humana elevata fuit in Carthuf.
Christo; ita persona humana in Maria: Ut totum genus de B.V. lib.
humanum, & quantum ad naturam, & quantum ad per- 1 a. 26.
sonam sibi Christus uniret, elevans, nimirum, personam
vnicuique specialissima vnione affectus & amicitiae, ut esset
Mater

Mater Dei ; suam verò Humanitatem ad
ad Hypostaticam & personalem.

V.

Compendium Vniuersi.

Quia quidquid Creator singulis creaturis
Matri adornanda concessit.

Andr.
Carn.

VI.

Vltima perfectio Mundi.

Vltima perfectionis consumatio vsq; ad partem
de B.V. ser. dilata: a est ; quia omnes creatura appetebant vniuersam
61. fol 515. esset optimum, purum creatum, & hoc creatura
Hesich. 10. Virgo, in dicatione Verbi Diuini, quod generatum
7. BB. PP. tam perfectionem euexit mundum, vt maiorem
hom 2. de capax ; vnde Virgo merito appellari potest. Pro
laud. B.V. natura ornamentum gloria luti nostri.

VII.

Perfecta gloria Dei.

Elevata est magnificentia tua super caelestia
S. Bern. to. cuius magnificentia amplius magnificat Diuini
1. serm. 61. omnes alia creatura simul sumpta, ita loquitur
cap. 9. nardinus & bona ventura, plena est omnia
S. Bonav. eius, id est, Maria resuscitante in se plenissimi Diuini
in spec. cap. 2.

VIII.

Primogenita Christi in redemptione

Dicitur primogenita Christi, qui plus pro ca
S. Bern. to. in mundum venit, quam pro omni alia creatura.
2. serm. 51. gatur in Canticis: Pulverasti cor meum, (serm. 51)
a. 3. c. 3. vertit glossa, pro amore tuo carnem assumpsit.
Cant. 4. admodum fuit primogenita Dei in creatione: Et
tissimi prodiui primogenita ante omnem creaturam
suprà dictum est ; ita est primogenita Christi in
ptione.

IX.

Mare omnis perfectionis creatura non redundans.

Nulla enim gratia simplici creaturæ concessa superat & excedit Virginis sanctissimæ dignitatem; sed cæ omnes inferiores sunt, nullum est privilegium, prærogativa nulla, quæ ei non competat & conveniat: *Omnia veniunt ipsa sunt confirmata*, eo enim ipso, quo ipsi conceditur dignitas Matris, cæteræ connaturaliter prærogativa, ut potè, inferiores ei denegari nequeunt.

X.

Omnis laus Maria Virgini silentium est.

Hoc privilegium consequitur ex præcedenti: sicut enim Beatissima Virgo à nobis incomprehensibilis est merito; ita ineffabilis in laude: vnde hoc ipsum, quod de Deo in sensu altiori affirmatur de Deo, de B. Virgine verificari potest: *Coram te reputatur sicut silentium laus Angelorum*, quia cunctæ hominum Angelorumque laudes quasi nullæ sunt ad explicandam infinitam dignitatem, & merita Virginis, multò minùs cæteræ omnes creaturæ, si ad celebrandam Virginis Mariæ laudem lingua & eloquentiâ instructi, aut instrui possent, vix curare valerent eius prærogativas.

Versio Chald. in illo Te decet hymnus. Psal. 64.

Decimum quartum Privilegium.

GLORIA MARIÆ
in terra.

I. Participat aliquo modo gloriam corporalem Beatorum.

- II. Agilitatem ambulandi.
 III. Subtilitatem in aliquo gradu.
 IV. Splendorem & odorem.
 V. Habet propria visibilibus species dominice.
 VI. Sanitatem perfectam, & nonnunquam ab Angelis ministratum.
 VII. Grauida sine grauedine.
 VIII. Parturit cum gaudio.
 IX. Nascitur sine dolore Matris.

Declaratio.

I.

Participauit aliquo modo gloriam
 nem Beatorum.

Ita asserit Carthusianus: Cœpit in hac vita
 ser glorificari. Et S. Antoninus: Fuit B. Virgo
 simpliciter, & secundum quid comprehensor. Et
 Gerson: quamdiu in terris degebat B. Virgo, in
 portu glorificati inchoabat ex abundantia virtutum
 perfecto dominio spiritus super animam & corpore
 ius corpus videbatur agile, subtile, clarum, &
 idq; conueniens & decens erat, vt, sicut patet
 Quia fuit dotis essentialis animæ in visione clara
 quoq; particeps fieret gloriæ accidentalis corpore
 liqua dote corporali, nō quidem perfecta, sed
 quo huiusmodi dotes participari queunt a creature
 huc viuente in carne passibili & mortali.

Carthus.
 lib. 4. de B.
 V. a. 1.
 S. Anton. p.
 4. tit. 15. c.
 11. §. 5.
 Gerson su-
 per Magn.
 20. 4.

III.

Agilitatem ambulandi.

Demonstrauit hanc agilitatem in variis occis
 veluti eundo in montana cum festinatione, & ceteris
 quando, cum trium esset annorum, sine hinc

quantum manu celerrimè quindecim Templi gradus ascen- Hieron.
dit, & quanta futura esset, huius miraculi indicio Domi- form. de
nus permonstravit. Nat. B. V.

III.

Subtilitatem in aliquo gradu.

Cetero quodam modo impassibilem se exhibuit, quan-
do sine interruptione & continuè se occupabat in unio-
ne cum Deo, nec non subtilitate dotatam, quando in va-
riis diversisque locis apparens Apostolis omnia transiit
impedimenta & obstacula.

IV.

Splendorem & odorem.

De splendore ait Albertus, non solum mens B. Virginis, Albert.
sed etiam corpus luce Divinitatis resplendebat, & erat sus- Compend.
cipiens argumentum, veluti notat Carthusianus, veritatis Theol. lib. 3
scilicet, quod sancta Mater esset, imò ipsi S. Dionysio immen- c. 4.
sus ille & Divinus splendor erat quasi augmentum, quod Carthus.
illam conditionemq; mulieris excederet. Et de ordore lib. 2. ar. 17
ac fragrantia idem attestatur Dionysius, quod, quando S. Dionys.
contempsit sanctissimam Virginem, ea omnium odora Epist. ad D.
miraculorum superabundavit fragrantia. Idq; Carthusia- Paul
nus aliorum sanctorum confirmat exemplo: Simulta Carthus.
corpora virum sanctorum virtute abstinentia, vel castita- lib. 1 de B.
te sustineret redolebant: quanto magis B. Virgo, que ex assi- V. c. 35, 36.
duo Divina prole contactu & deportatione eius in utero S. Ambros.
incomprehensibilis filius incomprehensibiliter operabatur
et. 1. 17.

V.

*Habet dominium in propriam speciem
visibilem.*

Corporum beatorum proprium est, ut probant The-
ologi, quod, quotiescunq; ipsis libet, visibilia aut invis-
ibilia se efficiant, idq; non necessariò, sed liberè, cõmuni-
cando

do aliis propriam speciem: & hanc perfectionem
 tammodò adpta est sacratissima Virgo ad hunc
 existens, ut nonnulli volunt, quia non omnibus
 sed diverso modo se manifestabat, prout expedi-
 cabat, vadè malis & impiis propriam occultabat
 fcondebat pulchritudinem, eam verò manifestabat
 iustis, veluti S. Dionysio. Et hoc privilegium
 cile est in B. Virgine, supposito domino, quod
 suum habebat, conformiter supra inuimus.

VI.

*Sanitatem habet perfectam, & cibum
 nunquam ab Angelis submini-
 stratum.*

*Caiet. 20. 2
 opusc. 11.
 ult.*

*Galat. lib.
 7. c. 10.*

*German.
 Arch. Con-
 fiant*

*Orat. de
 oblat. B. V.*

*Georg.
 Arch. Ni-*

*com. orat.
 de oblat. B.
 V.*

Dissonant quidem rationi, Beatam Virginem
 nem aliquam passam fuisse, quia similis debeat
 lio per omnia, quantum fas est, ut Caietanus, &
 firmat Galatius, nempe, quod corpus B. Virgini
 cte sanum, non subiectum esse debebat istis
 corporalibus, quia à peccato originali euasit
 quia passibilem & mortalem situm partura erat
 rido quoque mortalis fuit. Quantum ad cibum
 mentum per Angelum accipiebat. Cui aliud
 annexum erat privilegium, quod eodem modo
 anima quoque reficiebatur cibo gratie: ut affert
 gorius Archiepiscopus, & per ipsum immaculatam
 implebatur bonis, q̄ citati Authoris remitto

VII.

Gravida sine grauedine.

VIII.

Parturit cum gaudio.

*Serm. de B.
 V. super il-
 ludi Ioan.
 Signum
 magnus.*

Duo hæc S. Bernardus B. Virgini attribuit
 comparatione dignitatis Matris Dei, & quod
 originali extitit libera, credite nobis licet

la fuisse privilegia; etenim graedo partus, & dolor par-
ras, & dolor parturientis irreprete in pœnam peccati
originalis.

IX.

Nascitur sine dolore Matris.

Nullum dolorem attulit parentibus; fieri enim non pot-
est, ut qua erat voce Angeli gaudium uniuersorum, affer-
ret tormēta Matri sua in partu. Et lex ista: In dolore
partus, intelligenda est de partu in peccato originali con-
cepto, qui est filius doloris, huiusmodi verò doloris fi-
lia hauderat Virgo sanctissima, quia peccato origi-
nali nunquam obnoxia, ac proinde filia gaudii fuit.
Præterea parturit sancta Anna sine dolore, quia sine
sensuali delectatione conceperat, veluti B. Virgo se uela-
uit S. Brigittæ, quod, nimirum, S. Anna & S. Ioachim non
ex concupiscentia voluptatis, sed ex Diuina voluntate &
charitate contra propriam voluntatem conuenerunt. Et
si de multis Matribus legitur, eas per specialem quo-
radam Sanctorum intercessionem exiguum valde aut
plane nullum sensisse dolorem in eorundem partu, ut
magis probabile & pium credendum est, sanctissimum
Virgineam eandem gratiam & cum maiori perfectione
sue Matri Annæ impetrasse, & pro coronide huius capi-
tis de gloria & beatitudine Mariæ Virginis in terra,
concludam cum dicto Gersonis in hæc verba prorum-
pentis alloquedo Virginem: O terque quaterque Bea-
ta. Beata primò quia credidisti, clamat Elisabeth. Beata se-
cundò, quia gratia plena, secundū Gabrielis salutationē. Be-
materno & Benedicēta, quia Benedicētu fructus ventris tui.
Beata quarto, quia fecit tibi magna, qui potens est. Beata
quintò, qui Mater Domini. Beata sexto, quia secunda
curantatu honore. Beata septimo, quia nec primam
similem visa es, nec habere
sequentem.

Rudolph.
lib. de Virg.

S. Brig. lib.
1. reuel. c. 9

Gerson.

Decimum quintum Priuile-
gium.

GLORIA MARIÆ
in celo.

- I. Gloria sufficiens ad statum.
- II. Gloria omnem creatura gloriam
& fons gloria.
- III. Coronata à Patre.
- IV. Honorata summopere à Filio.
- V. Dotata à Spiritu sancto.
- VI. Gloriosa in dotibus corporis.
- VII. Gloriosa in aureola Sanctorum.
- VIII. Gloriosa in proprio throno.
- IX. Declaratur Mater Dei.
- X. Proclamatur Regina totius Vniuersi.

Declaratio.

I.

Gloria ad statum sufficiens.

s. Thomas. **E**T enim gloria correspondet mensuræ gratiæ
natae & conuenientem infinitæ dignitatis
idem dicendum est de gloria, est in hanc in
gloriæ considerationis suæ vela expendere
Camotensis prorupit in hæc verba: *Filio
Matre, non tantum communitatem
quàm eandem.*

*Arnold.
Carn.*

II.

*Gloria omnem creatura gloriam excedens,
& fons gloria.*

Quia est gloria superioris ordinis; ergo impropor-
tionabiliter excedit omnem gloriam aliorum Sanctorum, sic
ut circumferentia centrum; unde aliud sequitur Virginis
privilegium, quod sit fons & Mater non gratiae dun-
taxat, sed etiam gloriae: Sanctissima Virgo habet fontem
lumen sanctitatis ad generandos omnes Sanctos, non tan-
tum in gratia, verum etiam in gloria. Praeterea ait S.
Bernardus: Hoc gloriose *MARIAE* privilegium est, quod
quidquid post Deum pulchrius, quidquid dulcius, quidquid
invidius in gloria est, hoc *MARIA*, hoc in *MARIA*, hoc
per *MARIA* est. Et concludit S. Bernardus: Summa
gloria nostra est, O *MARIA*, post Dominum te videre.
Vatocum horum duorum privilegiorum confirmat
similitudo S. Bernardini, nimirum: quemadmodum
omnes stellae superantur à Sole, & irradiantur à Sole;
ita gloria Virginis omnium simul Sanctorum superavit
gloriam, & illam copiosis augmentis cumulavit; Insuper
Stellae cum Luna ita superantur à Sole, ut in compara-
tione illius sint, quasi non sint, nec possint, nec debeant ap-
parere; ad eundem modum ceterae omnes aliorum
Sanctorum gloriae quasi evanescent, quando immensa
Virginis comparet gloria, & ad hanc gloriae eminentiam
peruenit sanctissima Virgo per summam suam hu-
militatem: Et bonitas Dei, & profunda *B. V.* humilitas vi-
debantur concedere, *MARIA* se humiliante, & *DEO*
hanc exaltante: imò *MARIA* & non solum se humiliante,
sed & in humilitate sub omni creatura se abiiciente, &
Deo tam non solum exaltante; sed & super omnem Angeli-
cam creaturam eam magnificante.

S. Bern. 2a.
I. serm. 61.
c. 8.
Carthus.
de B. V. art.
9.
S. Bern. l.
cis.
Apud D.
Bona. in
specul. c. 6.
Tom. 1. ser.
61. c. 3.
S. Petrus
Dam. serm.
de Assump.
Carthus.
lib. 4. de B.
V.

III.

Coronata à Patre.

Quia posuit diadema Regni super caput eius, quod

S. Bern. 20.
1. serm. 61.
ar. 3. c. 5.
S. Brig. in
reuel.

est diadema & corona dignitatis Regiæ Mariæ
exposuit Angelus S. Brigittæ, est Imperium vniuersi
Mundi, cum sit constituta Domina cœli & terra-
rum & Angelorum, qui tantâ animi promptitudine
reuerentiâ ei obediunt, ut potius Inferni seruient
rent, quàm aliquibus suis præceptis in aliquo con-
sentiant.

IV.

Honorata summo perè à Filio.

Surrexit Rex Salomon in occursum Mariæ, et
pauit eam; ita Christus sanctissimam suam
Matrem, & quænam fuerit ista honoris exhibi-
tione Carthusianus: Adorauit eam Filius Adami
per dulia, ut Matrem dignissimam, ex filiali
vltima, ut Matrem dignissimam, ex filiali
vltima, ut Matrem dignissimam, ex filiali
quo frequenter in sacris paginis sumitur, & si
& si, iuxta ponderationem S. Anselmi, & S. Bernardi
Christus tantâ competat mercede benefici-
cui libet amoris sui ergo præstitum, quâ non
remuneracione dignatus fuit propriam Matrem
tantâ & tam multa propter personam & amorem
fecit & perpessa fuit? Non pauperem, sed
Filius in utero susceptus, nudum carnem vel
operuit, esurientem pauit sitientem lacte potauit
per infansiam, & iacentem non solum visitauit
balneando, fouendo, leniendo, gestando frequenter
comprehensio & crucifixo quasi in carcere
stapulo iuxta crucem.

V.

Dorata à Spiritu sancto.

Carthus.
de mutua
cogn. SS. in
patria ars.
14.
S. Ildephō.
erm. de
Assumpt.

Et hæc dos animæ est præmium gloria, illius
riua, & tres continet partes, quæ sunt: Virginitas
tio, correspondentes fidei, spei, & charitati
Hoc præmium licet mensura fuit in B. Virginitate
comparabile fuit, quod gessit, & ineffabile, quod
acquiritur

VI.

Gloriosa in dotibus corporis.

Esse in anima & corpore glorioso est privilegium B. Vir-
ginis, asserit Ambrosius Catarinus, idque ex eo, quod in
suis revelationibus habet S. Brigitta, eique reuelavit
Virgo sanctissima, confirmari potest, Scias, inquit, quod
nolum corpus humanum est in caelo, nisi benedictum cor-
pus Filii mei, & corpus meum. Dotes gloriosae sanctis-
simo corpori Virginis, quae sunt: claritas, subtilitas, agi-
litas, impassibilitas, magno cum excessu superabunt
gloriosas dotes, quas reliqua Beatorum corpora ab ex-
tremo iudicii die in caelo obtinebant; Sicut gloria es-
sentialis animae Virginis excedit essentialem aliarum a-
nimarum gloriam, quia dotes istae resultant meritorie à
gloria animae; ergo quo maior erit gloria animae, tan-
to etiam maior erit gloria corporis, & quid mirum, in-
quit S. Bonaventura, si dote claritatis clarissima sit in cae-
lo, quae dono sanctitatis tam clarissima fuit in mundo.
Item quid mirum si dono subtilissimae sit, quae dono humi-
lissimae tam subtilissima fuit in mundo; item quid mirum,
si dote agilitatis velocissima sit in caelo, quae dono pietatis
tam velocissima fuit in mundo, ut cum abiit in montana
caesa in aeternum. Denique, quid mirum, si dote impassi-
bilitatis impassibilissima sit in caelo, quae dono patientiae &
equanimitatis tam impassibilissima fuit in mundo.

Ambr.
Cat. lib. de
consumat.
gloria Chri-
sti & Ma-
ria.
S. Brig. a-
pud Carth.
lib. 4. art. 7

S. Bonn. in
spec. cap. 6.

VII.

Gloriosa in Aureolis Sanctorum.

Idem dicendum est de Aureola Virginis, quod, nimi-
um, sine comparatione superabat reliquas omnes Au-
reolas aliorum Sanctorum & Virginum, & Doctorum,
& Martyrum, in quarum fuit Virgo Virginum, Doctrix
Apostolorum, & Regina Martyrum; siquidem corporali-
ter quoque mortua fuisset, nisi per miraculum fuisset
praesertim

Cherthuf.
l. cit. art. 18

præservata. & huic quarta adiungitur Aucellissima & propriissima Virgini, & est Aucellissima tatis, quæ est singularis quidam & admirabilis in corpore B Virginis, vel aliquid aliud, quod sit signe Regia dignitatis & Divina Maternitas in omnes Beatos.

VIII.

Gloriosa in proprio Throno.

Nōnulli voluat, sanctissimam Virginem solentem in cœlo secundam quandam Hierarchiam ius Hierarchia increata sanctissimæ Trinitatis creatam Hierarchiam Angelorum aliorumque rum, ac proindè eam proprio suo insidere throno Dei Sanctorumque thronum constituto. Alii in eodem Christi throno eam esse collocatam. Sicut etiam intra thalamum maiestatis sue, id est in illis, & cum gaudio eam secum in throno collocatam. V. est thronus Dei, thalamus Dei, tabernaculum quod est ibi esse, ubi ipse est. Et huius ratione S. Bernardinus, quia ratio naturalis dicitur, quod Regia sit in sede Regia, & uterque dicendi modus est fundamentum: non est sanctissima Virgo in throno Dei aut Christi, quia non est in eodem throno, & adstat à dextris Filii, ut patet est in potioribus bonis filii, id est, per maximum in quo sensu humanitas Christi etiam dicitur eodem throno Dei ad dexteram Patris, nempe in potioribus bonis Patris, & per maximum accessum ad Patrem

IX.

Declaratur Mater Dei.

Quemadmodum gloria Christi in Relatiōe Ascensione eius fuit in offensione Divinitatis, gloria Virginis in mirabili Assumptione fuit in offensione Maternitatis, cum declarata, manifestata, signata fuit pro vera Matre Dei; ac primò declarata

Carthuf.
lib. 4. a. 6.

erga Beatiss. Virginem.

ut

eternis eam esse Matrem dignissimam Unici Filii sui, ac
in hoc habet potestatem & maiestatem imperialem
ut sit unum suum super omnem creaturam. Similiter
declaravit Filius, dicendo: Hac est genitrix mea ve-
rissima, qua me concepit, peperit, nutrivit, ac fidelissime so-
cavit in natura humana assumpta, & sicut nullus mihi
se ministravit in humilitate mea, nulli abundantius
conspirare volo in gloria mea, nec satis gloriosior videor,
hanc illa glorificatur. Denique eam manifestavit
spiritus sanctus, dicendo: eam esse sui amoris fornacem,
in qua operatione spiritus sancti, in qua, & per quam formatum
est corpus mundissimum Filii Dei, & summa creata est ani-
ma Christi, & in ea, & per eam subrefecit, quidquid in
gratia mirisimum operatur.

Carthus.
lic. cit.

X.

*Proclamatur Regina totius
Uniuersi.*

Christo proclamato Regi acclamatur: *Vivat Rex, &*
MARIE proclamatae Reginae pariter acclamatur: *Vi. 3. Reg. 1.*
Regina, vivat in aeternum, & sicut vivit in corde Dei
& Christi, ita vivat & regnet in cordibus nostris, & per
gratiam hic in terris, & per gloriam in caelis, Amen.

Et haec ad gloriam Virginis de privilegiis eius in par-
ticulari sufficiant. Nunc subiciuntur nonnulla princi-
pales & rationes, ob quas praefatae praerogativae & aliae
quam plurimae merito attribuuntur, & conveniant
eidem sanctissimae Virgini.

PRIN-

PRINCIPIA

Quibus

*Stabiliuntur & probantur prerogative
sanctissimæ Virginis.*

S. Aug. lib.
3. de lib. ar-
bitrio.

Albert. in
Marial.

S. Tho. 3. p.
q. 27. a. 1.

S. Dionys.
apud Alb. l.
cit.

Primum est D. Augustini: *Quidquid tibi ne melius occurrerit, id scias fecisse Deum:* immaturum ab Alberto in suo Marial, tum a Dionysio. *Quod rationabiliter creditur, inquit ille, B. Virgini concedendum est.*

Secundum est D. Dionysii: *Secundum gradum archicum perfectiones inferiorum habent superius cum excellentia;* ergo cunctæ perfectiones creaturis concessæ debent convenire B. Virgini, vel superiori ordine unionis constitutæ; & cum maiestate. Hoc idem principium approbat & Gerson: *Quidquid perfectionis est in creaturis, tribuitur B. Virgini formaliter, vel eminenter.*

S. Aug. 9.
serm. de
Assumpt.

Gerson to. 9
super Mag.

S. Ansel.
serm. de
Assumpt.

S. August.
apud Alb.
cit.

Scotus dist.
9. q. 1.

Suarez.

S. Bernar-
dis, Ep. 174

Tertium principium ex decentia & consuetudine est S. Augustini, Gersonis, S. Anselmi & aliorum: *Deus & decuit, ut hanc vel illam gratiam conferretur B. Virgini; ergo voluit & fecit.*

Quartum sumitur ex non repugnantia doctrinæ Augustini: *Quod non repugnat, nec rationi, nec scripturæ, nec auctoritati, ab Ecclesia Maria est tribuendum.* Principium tribuitur Scoto: *quod auctoritate scripturæ non repugnat, videtur probabiliter, quod magis sit attribuendum Maria.* Idem principium approbat & sequitur P. Suarez: *Quod per se deest, nec auctoritas obstat, concedendum est B. Virgini.*

Quintum ab exemplo aliorum Sanctorum sumitur, & est S. Bernardini: *Quod vel paucis membris collatum, non est fas suspicari tantæ Virgini negatum.* Idem principium approbat S. Thomas Albertus: *Ut a nullo in nullo debeat superari.*

Sextum principium deducitur à proportionem medi ad finem, & est D. Thomæ: *Quod Deus aligit ad aliquem finem, ita preparat ac disponit, ut inveniatur idoneus ad talem finem.*

S. Tho. 3. p. q. 27. a. 1. Alb. l. cit.

Septimum fundatum est in maiori aut minori distantia à principio gratiæ, & etiam est D. Thomæ: *Quando magis aliqua appropinquat alicui principio, magis participat effectum illius principii; ergo cum Virgo sanctissima inter omnes creaturas propinquissima fuerit principio gratiæ, Christo videlicet, præ reliquis etiam participare debet eius gratiæ & priuilegia.*

S. Tho. 3. p. q. 27. a. 4.

Octauum principium consistit in proportionem, quam habere debet dispositio ad formam, & est eiusdem Angelici Doctoris: quemadmodum enim in rebus naturalibus *habetur perfectio dispositionis, forma & finis, relati in igne est calor disponens ad formam ignis, qui procedit & nascitur ab eadem forma, & conuenit igni in propria sphaera; ita in Virgine considerare debent tres modi perfectionum & gratiarum, prima perfectio est dispositiua, secunda causata est ex presentia Dei in suo utero uirginali, tertia est gratia consummata in gloria.*

Nonum principium oritur ex exigentia gratiæ habitualis sanctificantis animam, & quo hæc reperitur in gradu eminentiori, eò excellentiora ei debentur dona & priuilegia; ergo si in Virgine fuit gratia sanctificans in gradu eminentissimo, quia, ut probat S. Thomas, non tantum fuit secundum infusionem in animo, sed etiam secundum reduntantiam in corpus, quia in corde eius amor spiritus sancti singulariter ardebat, idcirco in carne eius mirabilia fiebant, ut ex ea nasceretur Deus & homo. Insuper conuenit gratiam eo modo, quo eam habuit Christus, videlicet, per infusionem in omnes homines, esto non de eodem modo, sed de congruo, Quà de causâ de B. Virgine dicitur: *Mille clypei, id est, remedia contra mala, pendunt ex ea. Et in me est omnis spes uita & virtutis;* ergo & excellentissima ei debentur priuilegia.

S. Thom. opusc. 8.

Cant. 4. Eccles. 24.

Decimum principium refertur à Petro Galatino, est quod fundatum in proportionem & correspondentia causæ materialis cum filiali; quia quod materia ordinatur ad nobiliorem finem, eò nobiliori ratione & modo disponi

Petrus Galat. de Arcan. fid. lib. 7. ap. 6.

Handwritten text on the inner margin, possibly a library stamp or note.

poni ac præparari debet: ita videmus, inquit, naturam ordinatam ad formam sensitivam nobiliorem esse dispositam eâ, quæ ordinatur ad naturam vegetatiuam, & eodem modo dispositio materiam accipiendam animam rationalem nobilior est eâ, quæ ponit ad formam sensitivam; ergo cum conceptio formæ Virginis eo sine formatum fuerit, ut cum illo conciperetur, nascereturque Filius Dei, & in illa Virgo concepta fuit non tantum ut homo, sed ut Mater Dei quoque fieret, dicendum est, quod habuisse disponi ac præparari omni meliori modo, cum plenitudine omnium gratiarum ac privilegiorum.

S. Tho. 2.
p. 2. q. 3.

Undecimum principium sumitur ex comparatione gratiæ ad dignitatem Matris: quia omnes gratiæ comparantur ad Maternitatem Dei, ut dispositio materiam ad formam, quæ tamen in infinitum perfectior nunquam tamen formæ perfectionem attingit; ita pariter omnes gratiæ & privilegia comparate Virginis semper inferiora erunt.

Duodecimum privilegium est perfectio honoris, quam cuncti sacri Doctores supponunt inter cetera eiusque Matrem; et sic sicut Christus est honoratus in Matre in humanitate: ita è contra Mater est honorata in Christo in Diuinitate, quantum tamen fertur ad creaturam & Creatorem; unde affirmatur.

Guerr. Ab.

Abbas Christum dixisse Virgini: Com mune habeo tibi, quod homo sum, & ego com mune habeo tibi, quod filius sis. Et hoc perfectio competebat amoris tantum inter & talem filium existenti. Porro similitudo intelligitur secundum debitam proportionem, quia ea distantia, quæ est inter dignitatem Christi & Matris, sit quoque inter gratiam Christi & gratiam Virginis.

Decimum tertium, quia tota gloria, quæ tribui potest B. Virgini, redundat in Christum, non est dubium, ait S. Bernardus, quia quid in laudem matris profertur, ad filium pertinet, & rursum cum in laudem filii, à gloria Matris non recedimus.

S. Bern. h. 2.

4. super
Miseriam est.

Undecimum principium, quod & primarium est quorum omnium fundamentum, est dignitas Materis Dei, quæ in suo genere est infinita, quia maior quam sit filius Dei, dari nequit, & in suo ordine

est, quia pertinet ad ordinem unionis personalis, cum ad illam necessarium terminatur, sitque in sua virtute immensa, etenim quamvis physicè non nisi quandam habeat rationem Matris ad Christum, tanquam ad proprium filium, moraliter tamen considerata est principium & radix omnis gratiæ, cum Deus intuitu huius ei donaverit eorum quoddam ius & dominium in omnia bona, & naturæ, & gratiæ & gloriæ.

Hoc ius & exigentia Maternitatis Virginis explicari ac declarari potest exemplo unionis Hypostaticæ in Christo, quemadmodum enim hæc physicè accepta aliud non est, quam formalis quædam communicatio, quâ persona Divina se communicat naturæ humanæ Christi; ac moraliter considerata secundum id, quod ei ex natura sua convenit, est radix & principium gratiæ: ad eundem modum cum proportione discurrendum est de Maternitate Virginis, videlicet, quod physicè aliud non respiciat nisi Christum ut filium; ac moraliter ad omnes se extendat gratias & privilegia, quæ tali dignitati convenire possunt. Potest insuper hæc Virginis dignitas declarari eminentiori modo, comparando eam cum dignitate Dei, de qua ait S. Bernardus: *In hoc uno Verbo, S. Bern. lib.*

*scilicet (esse) in quo consistit natura & essentia Dei, s. de consolationibus, instaurantur omnia, ideo idem est Deo (esse) quam si d. 7. omnia esse; unde si hoc dixeris, nimirum, esse bonum, ut si huic vocabulo (bonum) adiunxeris alia attributa in particulari, nihil addidisti; si non dixeris, nihil diminuidisti: Simili modo & ratione dici potest de sanctissima Virgine: *In hoc uno verbo scilicet, Deiparâ, instaurantur omnia, cunctis continentur perfectiones; unde idem est Virgine Matrem Dei esse, & hanc omnia esse. omnes videlicet perfectiones consequentes; quapropter si hoc dixeris, nihil addidisti dignitati Matris Dei, si non dixeris, nihil diminuidisti. Propter eandem dignitatem alii sacri Doctores eadem ducti ratione attribuunt Beatissimæ Virgini hoc idem, quod verificatur solum de Deo, afferentes dignitatem Matris Dei esse talem; quia minus aliquid nec esse nec cogitari potest, cum hoc tamen discrimine, quod dictum hoc absolute**

Y. 511
R. 21
D. V.

lute verificetur de Deo, de Virgine vero; (sic) ergo dignitas Matris talis est, ut non possit dari nisi *tari matris sub Deo*. Idem dicendum est de rebus aliis & privilegiis, quæ, modo eam deceant, competunt Virgini, & maiora us, quæ proprie ei conueniunt, in aliis paræ creatura hæc reperiantur.

S. Bern to. 1
serm. 61. a 2
6.2.

Pro meliori eminentiæ dignitatis huius ponderat S. Bernardus sanctissimam Virginitatem duntaxat esse Matrem, sed Matrem naturalem ad quam igitur certa quædam æqualitas referatur & filium, quemadmodum, & est exemplum eius, ut ferrum sit causa naturalis ignis; ignis autem æquale fiat, necesse est, concipiendo intra æque ignis naturam; ita Virgo sanctissima, ut esset Mater Dei, eleuari debuit ad æqualitatem cum Deo, & quia hæc æqualitas fieri hæc per transformationem in eandem Diuinitatem, quædam quasi infinitam gratiarum. Et per hæc Materitas igitur Dei est summa quædam participatio attributorum & perfectionum Dei, in quarum consideratione affirmare non dubitauit Augustinus, hanc rationem sufficere ad concludendum quædamque in Virgine principatum super quodcunque altissimum etiam privilegium.

S. Aug. ser. 31. de Sanct. debet, inquit Augustinus, notitia humana, hanc curam Reginam Angelorum pro eo, quod Regem Angelorum.

Ex dictis sequitur, qualem de Virgine cogitamus æstimationem & opinionem, nempe præter naturæ humanæ conditionem excedentem, & contemplando eam, non velut finem limitatam; sed quodammodo infinitam & non ratione duntaxat infinitatis & immensitatis, verum etiam comparatione sui, & secundum se, non formaliter sed virtualiter; quæ, ut de Sole a se sunt, quod sic virtualiter caliditas, talis formaliter in seipso; sed quia habet virtutem ducendi calorem; ad eundem modum de Virginitate illius dicere possumus, quod habet rationem immensi, omnipotentis, non quod hæc præ-

seipsa formaliter contineat; sed quia habet virtutem concipiendi & pariendi in seipsum, immensum, omnipotentem, puta, Verbum Diuinum, Filium naturalem Dei.

Prodeant modò nonnulli erga B. Virginem aliàs deo; at nimis timidi & scrupulosi in concedendis & ampliandis eius laudibus, & communicandis ei gratiis & privilegiis illis, quæ sub Matris dignitate comprehenduntur, audiant, quid Archiepiscopus Nicomedensis, sancte & benigne eos corripiendo, contra eisdem pronunciet: Tu autem, O homo, noli de iis dubitare noli exanimiratione eorum, quæ sunt incomprehensibilia, vides in aucti natura innotationem, vides De Verbum modo ineffabili inabituare in eius utero, vides Paterno consilio Spiritu in ea adumbrationem, & de his dubitas? nihil est dubium, ex his quæ sunt castissima Virginitas ex eius magnitudine nihil est, quod non sit conueniens, omnia à veritate ipsius confirmata. Vno verbo: ne dubites Virgini attribuire privilegia maiora, ubi ei concessa à Deo concipis privilegia maiora, veluti, Incarnationem Verbi, exumbrationem Spiritus sancti, & quod sit vera eiusdem filii Mater, cuius Deus est Pater.

Vicium, vt omnis, si quis adhuc eis inesset, è medio tollatur scrupulus, aduertendum est, vt bene etiam notat Caetanus, duobus modis nos posse asserere & affirmare aliquam veritatem: vno modo affirmando aliquid tanquam certum & de fide, ita, vt contrarium sentiens sit Hæreticus: alio modo, affirmando aliquid tanquam probabile & præcredendum, ita, vt contrarium sentiens non sit Hæreticus; quando igitur sancti Patres & Doctores B. Virgini nonnulla attribuunt privilegia, inter quæ illud quod est, quod a nunquam in vita intuituè videbitur Diuinum esse, non primo, sed secundo modo id affirmare & asserere intendunt, quemadmodum etiam docet Gerson, quod, vt B. Virgini tribuatur aliqua per seclio haud sit necessarium, id sit certum, & de fide; sed sumit, quod non sit temerariè, vel impertinenter dictum; rat. seipsum & probabile, & quod nostras a disicet animas, & cæca existat, vt crescamos in deuotione, reuerentiâ & caritate maiori erga B. Virginem exercendâ; vnde ex

Georg. Archiep. Nicomed. orat. de oblat. B.

Caetan. to. 2. opuse.

Gerson to. 1. de decla.

doctrinâ Doctoris huius loco citato erujetur, quod si
 nes cunque aliquid affirmatur de B. Virgine, quod
 strâ fidei non aduersatur principiis, neque S. Doctores
 doctrinâ, id piè probabiliterque credi possit ad
 dignitatis & excellentiæ Virginis incrementum,
 stram ædificationem.

Præterea aduertendum, tres perfectionum
 Deo considerari posse, quasdam proprias Deo
 communicatas, nec communicabiles creaturæ
 communicabiles & communicatas; alias de
 communicatas, sed communicabiles; quando
 guntur de perfectionibus & privilegiis sanctissimæ
 ni communicandis, non intelliguntur perfectiones
 priæ Dei, non communicatæ, incommunicabiles
 à se, independents, infinitum, & similes perfectiones
 que est sermo de perfectionibus aliis sanctis in
 munitatis, etenim has omnes, veluti supra quæ
 batum fuit, B. Virgini concedendas esse
 omne dubium est. Solum igitur sermo est de per
 nibus non communicatis, ex natura tamen sua
 uicabilibus, & de hisce tota præcedit difficultas
 beât concedi & attribui B. Virgini, & in hisce præ
 dum est iuxta principia supra posita; neque præ
 aliquid in particulari definiti potest, sufficiens
 sali asserere id, quod asserit Albertus Sanctissimæ
 ni communicatas fuisse cunctas perfectiones
 suâ communicabiles, quarum, secundum ordinem
 modum operandi Dei, pura creatura capax est.

*Albert. in
 Marial.*

Albert. l. c.

De præsentia Virgi nis.

VT exercitii & praxis huius præludium
 dum est, præsentiam Virginis non vnicam
 simplicem esse præsentiam; sed compositam esse
 nempe, ex præsentia Virginis, & ex præsentia Dei
 est præsentia Mariæ Matris Dei; ergo composita
 as præsentias, & Mariæ tanquam Matris, &
 quam Filii: sicuti in consideratione Christi
 fieratur vna sola natura humana, sed vna præ
 duabus naturis, humanâ & Diuina composita.

recipitur sanctissimum Altaris Sacramentum, non reci-
 pitur duntaxat Christi corpus, sed cum corpore Divini-
 tas Christi unita corpori: Ad eundem modum quando
 contemplanur Virginem Matrem, haud eam separare
 possumus a consideratione Dei Filii, unde habita-præ-
 sentia Virginis, habebitur quoque præsentia Dei ei uni-
 ta, adeoque certo quodam modo securior perseveranti-
 orq; sit præsentia Dei in Matre, quam præsentia Dei sô-
 la, quem admodum fructus magis conseruatur, si asserue-
 tur vniuers & coniunctus planta, & gemma securi ius pos-
 sidentor ymboni annuli iaculsa, quapropter S. Franciscus
 in visione illa duarum scalarum, quarum vna rubra, altera
 alba erat, vidit, quod, qui albam conscendebant scalam,
 quæ figurabat deuotionem erga Matrem Dei, gradatim
 ascendendo felicissimi è & ab, que casu attingerent scælæ
 terminum, vbi alii conscendentes scalam rubram, quæ si-
 gurabat deuotionem erga Passionem Christi, non perse-
 uerabant in ascendendo, sed retrocedebant & cadebant
 in terram.

Veritatis huius figura exitit Arca, quæ non erat sepa-
 rata a propitiatorio Dei: Virgâ lesse, quæ flori vnica erat. *2. Reg. 1.11*
 unde ait Bonauentura: *Si florem habere desideras. vir. S. Bona. in*
quam floribus fleat. Hanc ob causam Sancti semper *Spec. c. 10.*
 plurimî fecere tanquam rem magni momenti & com-
 modi, vt in seruitio Dei continuam in se conseruareat
 memoriam & præsentiam præcelsæ genitricis & Matris
 Dei, quia est præsentia secum ferens aliam præsentiam,
 videlicet præsentia humana adducens secum Diuinam,
 ideoq; præsentia est fatians animam, eamque adimplens
 summo ac infinito bono in præsentia & vnione cû Deo.
 Quotescunque, anima mea, gratiam habe præsentia
 Matris Virginis ad te fuctis, optime dicere poteris: Ve-
 necut autem mihi omnia bona mea pariter cum illa,
 quia si habueris præsentem Mariam, habebis præsentem
 Christum; si Christum, Deum; si Deum, sanctissimam
 Trinitatem; si sanctissimam Trinitatem, totam Curiam
 celestem, Angelos, Sanctos, Paradisum, gloriâ omne
 bonum, ubiq; inservies tanquam securi artha, qua me-
 ditante per viam fidei attinges aliam præsentiam in æter-
 na gloria: *Felices Angeli, exclamat S. Petrus Damia- 3 Petrus*
 nus, qui B.V. habens præsentiam, nos memoriam. *Dam. serm. 1. de Nat.*

h 4

Ch

Handwritten notes in red ink, including the words "VIRGINIS" and "MATRIS" written vertically.

S. Petrus
Dam. serm.
1. de Nat.

*Et si dulcis memoria, quid erit presentia? inueni-
mur nos suauitate memoria, donec dulcedine pre-
sentiemur. Hoc supposita veritate tanquam
duas presentia Virginis continet partes, una
dicitur presentia intellectiua, alteram, quae affec-
tatur, quantum ad primam, sanctissimam Vir-
ginem presentem nobis imaginari debemus eodem
eandem descripsit S. Ioannes in Apocalypsi, sta-
tat vestrae Sole, quae Lunam habeat (sub prelo-
ius caput sic coronatum stellis; Sol est Diana
Luna: si tota rerum creaturarum vniuersitas, cre-
atio & imperio subiecta, & corona stellarum est
privilegiorum à sanctissima Trinitate communi-
præterea consilium, quâ ratione præcella dicitur
Domina manu teneat calicem aureum purissi-
tiosissimo Filii sui sanguine repletum, quem
terno Patri in nostra salutis precium; contem-
super, quomodo sanctissimæ Virginis throno
bilis assistit Angelorum caetera & mille modo
diuersa pulcherrima instrumenta musica, sonant
teat vocibus tum Virginis Matris, tum Christi*

S. Bonav.

Psalm. B.V.

*Deus, Sanctus Dominus, Deus exercituum; qui
nat & respondeat: Sancta, Sancta, Sancta Maria
nitrix, Mater & Virgo. Denique oculos de-
terram circumspice, quomodo cuncta creatura
nua humillimè prouoluta sanctissimæ Virgini
cent gratiam, sanguinæque Filii eius implo-
pationem, dicentes: Famula tuæ subueni pro
tui Sanguine redemptæ. Et hæc de presentia
ua & imaginatiua Virginis dicta sunt, de aliis
differamus.*

S. Bonav.

*Variis nobis exercendi sunt affectus ergo
Dei Matrem, & in specie actus laudis, qualiter
in celo, iuxta consilium S. Bonaventuræ: Nil
à laudibus eius, & per singula momenta regni
Et hæc laus varia ac multiplex sit, oportet
benedictionis, per modum attributionis, per modum
tionis per modum directionis & inuocatiua.
Quo ad primum, benedicere debent, ut*

Carthuf. lib. 1. c. 18.

Gerfon sup. Magn. tract. 4. notul. 1. 6

tract. 3. notul. 1.

S. Bonav. in Ps. B. V.

Exod. 13.

Carthusianus, omnibus membris, sensibusque sanctis in
corpore Mariæ Virginis, cunctis potentis animæ, in
quantum omnes ineffabili charitate & amore dedere
sele, ac mancipauere obsequio Christi Domini. Bea-
tissimi oculis Mariæ venerabilem venustumq; Christi
vultum toties spectantibus, Beatissimis verbis & sermo-
nibus Beatissimo eius collo, quod puerulus IESUS to-
tes, quos es lac fugebat, amplexatus fuit, & eodem mo-
do dicentes de aliis partibus & corporis & animæ Virgi-
ni.

Secundus modus laudis est per attributionem, veluti
episcopat Gerfon. & dictum est supra, attribuendo S. Vir-
gini cunctas creaturarum perfectiones, aut formaliter,
aut eminenter.

Tertius modus per viam inuitationis est, quando ia-
uoramus & exhortamur omnes creaturas ad laudandam
& magnificandam potentissimam Dei Matrem, veluti ea-
rudem Reginam & Dominam: *Benedicite omnia ope-
ra Dominae gloriosa, laudate eam super exaltate eam in sacu-
la. Benedicite Angeli Domina nostra, laudate eam super
exaltate eam in sacula. Benedicite cæli Domina nostra,
laudate eam super exaltate eam in sacula.* Et eodem mo-
do proceres discurrendo per alias creaturas.

Quartus modus est, cum omnia, quæcunque faci-
mus, dignimus referimusque ad laudem & gloriam Vir-
ginis Dominae nostræ.

Quintus & vltimus modus est, quando eam cum san-
ctissimo suo nomine semper in omnibus nostris actio-
nibus & operibus inuocamus, & ad ipsam in cunctis no-
stris necessitatibus recurrimus. Et hæc de præsentia
affectu.

Capiti huic coronidem imponam expositione cuius-
dam figuræ præsentiam Virginia appositè inuenientis, ex
qua melius percipietur, quanta vtilitatis necessitatisq;
in diuina præsentia.

Populo Hebræo in deserto commoranti, & per de-
sertum iter agenti mirabilis Dei Providentia submi-
strauit quandam columnam, quæ simul erat *columna nu-
bis* & *ignis* hæc Populo tria exhibebat, obibatque munia
& officia, Ducis videlicet, Oraculi, & Protectionis; pri-
mò

Psal 93.

primò etenim præcedebat commostras ei via
 procedebat, prosequatur & Populus, cum venie-
 bat, consistebat & Populus: *Ad imperium Domini*
faciebantur, & ad imperium Domini fiebantur.
 Secundò Deus ex columna respondebat dubitan-
 tibus ac petitionibus ipsius Moyſis. *In columna*
loquebatur ad eos. Venique nubis instar de
 die protegebat populum à calore Solis, qui in
 to Arabiæ ardentissimus est, & veluti ignis
 bat nocte, è còtrà verò obtenebrabat obtegendo
 prios inimicos, & hanc Deus Populo Hebræo
 Providentiam, ast longè maiore Populo Christiano
 monstrat, dando nobis in Ducem. Oraculum. *Ma-*
tricem, non nubem & ignem, sed ipsammet Mater-
am, cuius formæ istæ materiales & corporeæ
symbolum & figura, ut igitur Diuina accepta
Aluissimi cooperemur Providentiæ, continentiam
tiam Virginis, ut conductricis nostræ, ita ut appa-
ducis & comitis per inuium Mundi huius de-
cælum vsque promissum conseruare debeamus.
 & quies nostra, cunctæ nostræ ætates fieri de-
 nutum, ad voluntatem, *ad imperium Dominae*
Dominae & Reginae nostræ, & in quacunque te
ficillimâ ad nos roborandos animandoque
ciat: est Imperium Dominae, ita præcepit Regi-
talís est voluntas Virginis.

Secundò, hæc præsentia tibi inferuet pro
 quia, ut supra diximus, præsentia Virginis hæc
 est à præsentia Dei: ergò quotiescunque in
 dubiis tuis consulis Virginem, in ea, & per eam
 que responsum recipies, & obtinebis.

Denique Diuina hæc præsentia erit prote-
 nubis instar in te mitigabit calorem concupiscenti-
 instar ignis accendet te in amorem Dei, quæ
 erit te protegendo, tam terribilis erit. *Da-*
infernalibus tuis hostibus, eos in fugam con-
do, eorumque conatus destr-
endo.